

KINO W PIĘCIU SMAKACH

3. FESTIWAL FILMOWY ..... 22.X. - 12.XI

fundacja sztuki
arteria

piecsmakow.pl

Szanowni Państwo,

festiwal filmowy *Kino w pięciu smakach*, odbywający się już po raz trzeci, to ważne wydarzenie dla sympatyków wielkiego ekranu, szczególnie dla tych wszystkich, którzy cenią sobie smak kina azjatyckiego. Kultura, obyczaje, niezwykle krajobrazy – to siła tych filmów i powód coraz większej popularności festiwalu.

W świecie globalnej wioski coraz rzadziej mamy okazję i możliwość zetknięcia się z autentycznym wytworem lokalnej kultury. Festiwal *Kino w pięciu smakach* daje taką możliwość.

Atrakcyjność festiwalu podnosi fakt prezentacji premier na polskim rynku, a także obecność kina niezależnego.

Życząc organizatorom, Fundacji Sztuki ARTERIA, za rozwój tej ważnej inicjatywy, którą Warszawa, kandydat do tytułu Europejskiej Stolicy Kultury w 2016, zdecydowała objąć wieloletnim programem wsparcia. Życzę, by z roku na rok edycje cieszyły się coraz większym zainteresowaniem.

Hanna Gronkiewicz- Waltz
Prezydent m.st. Warszawy

Szanowni Państwo,

witamy po raz trzeci na Festiwalu Filmowym *Kino w pięciu smakach*. Po intensywnej eksploatacji kina Wietnamu, zdecydowaliśmy się na dalszą podróż. Tym razem chcielibyśmy zaprosić Was do rozsmakowania się w filmach z Tajlandii, które coraz częściej zwracają uwagę kinomanów z całego świata. To kino bardzo oryginalne, różnorodne, z bogatą i długą tradycją. Kinematografia Tajlandii należy do najbardziej dynamicznie rozwijających się obecnie w regionie Azji i Pacyfiku.

Nie lubimy używać określenia „kino egzotyczne” (choć „egzotyczne danie” przez gardło nam przechodzi). Ta „egzotyka” kojarzy się zwykle z kolorowym, pięknym, zmysłowym światem, który można znaleźć w każdym niemal azjatyckim folderze turystycznym. To jednak świat oglądany z zewnątrz, z okienka taksówki, czy autokaru, przez obiektyw cyfrowego aparatu, w cieniu palmy na niekończącej się plaży, gdzie zamiast rozmawiać, pijemy drinki z kolorowymi parasolkami.

A my chcemy, żeby poznali Państwo ten świat z innej strony. Poprzez osobne, subiektywne filmowe wizje, którymi reżyserzy starają się odstąpić kawałek prawdziwego, znanego od podszewki, wschodniego życia, którymi poszukują nowych sposobów, by opowiedzieć o swoich pragnieniach, lękach, obsesjach. Chcemy, żebyście poznali ten kawałek Azji poprzez filmy inteligentne, pełne powagi, ale i śmiechem przebijające balon patosu, przewrotnie żonglujące konwencjami, stylami i historią kina, odważne i prowokacyjne, absurdalne i zabawne. Wydaje się, że mogły powstać tylko w Tajlandii. I choć tak dalekie, tworzone na tle odmiennych scenarii, czerpiące ze wschodniej obyczajowości, nie raz sprawiają wrażenie, jakby mówiły o nas samych.

Tradycyjnie zapraszamy też na interesujące rozmowy z twórcami prezentowanego na festiwalu kina. Pen-ek Ratanaruang, jeden z przedstawicieli tajlandzkiej nowej fali jest honorowym gościem festiwalu. Ze swoim najnowszym filmem do Polski przylatuje także Bui Thac Chuyen – jeden z najciekawszych reżyserów z Wietnamu. Jego pełnometrażowy debiut *Życie w strachu* pokazaliśmy podczas pierwszej i drugiej edycji festiwalu. Zachwycając się azjatyckim kinem, nie zapominamy o Wietnamczykach – mieszkańcach Warszawy i wielu miast w Polsce. Powstają o nich filmy, realizowane przez polskich reżyserów. Na festiwalu pokazane zostaną dwa najnowsze, opowiadające o skomplikowanych relacjach tych dwóch, żyjących obok siebie nacji.

Poza seansami filmowymi przygotowaliśmy dla Państwa bogaty program wydarzeń towarzyszących, m.in. prezentacje niezwykłych wypraw do Azji, na które gorąco zapraszamy w imieniu zaprzyjaźnionego festiwalu „Wtńczykij”. Będą mu towarzyszyły alternatywne targi podróży w kinie Muranów. Widzowie festiwalu będą też mieli okazję obejrzeć trzy wystawy fotograficzne, w kinie Muranów i Fotoplastikonie. Ekspozycje poświęcone są Wietnamowi i Wietnamczykom, zarówno tym z przeszłości, jak i współczesnym, mieszkającym w Hanoi i w Warszawie.

Jesteśmy przekonani, że ten wspaniały, inny świat spodoba się Państwu, a jego smak pozostanie długo w Państwa pamięci. Mamy nadzieję, że uda nam się wspólnie stworzyć twórczą festiwalową atmosferę. Pomoże w tym otwarty do późnych godzin nocnych klub festiwalowy, który praski Saturator stworzy na czas festiwalu w kawiarni kina Muranów.

Jakub Królikowski
Dyrektor Festiwalu

Quoc Thanh Nguyen
Koordynator Programowy

Filmy to jedna z najlepszych form, poprzez którą wszyscy możemy się uczyć i dzielić doświadczeniami kulturalnymi. Pozwalają nam odnieść się do siebie nawzajem na wiele różnych, wyjątkowo ludzkich sposobów. Pozwalają nam dzielić się radością, bólem, śmiechem i łzami; dzięki nim możemy lepiej się zrozumieć i zbliżyć. Dlatego to dla mnie wielka przyjemność, że Ambasada Królestwa Tajlandii bierze udział w 3. Festiwalu Filmowym *Kino w pięciu smakach* zorganizowanym przez Fundację Sztuki Arteria w Warszawie w dniach 22-27 października 2009.

Na przestrzeni lat azjatycki przemysł filmowy dokonał wielkiego wejścia na światową scenę filmową. Filmy zdobywały coraz większe międzynarodowe uznanie i nagrody. Osoby związane z azjatyckim przemysłem filmowym – aktorzy, aktorki i reżyserzy – znaleźli uznanie dla swojego talentu i osiągnięć. Szczególnie cieszy mnie, że na tym Festiwalu Filmowym dotączy do nas jeden z najlepszych awangardowych reżyserów, pan Pen-Ek Ratanaruang. W Tajlandii jego filmy otrzymują pełne zachwyty recenzje i rewelacyjne opinie zarówno widzów jak i krytyków. W programie znajduje się też wiele interesujących filmów innych tajskich reżyserów, które, jestem tego pewny, w równym stopniu zadowolą wymagającą publiczność w Polsce.

Nie czekajmy więc! Chodźmy obejrzeć te filmy!

Russ Jalichandra
Charge d'Affaires a.i.

Movies are one of the best art forms through which we all can learn and share cultural experiences. They allow us to relate to each other in many ways that are uniquely human. They allow us to share the joy, the pain, the laughter, and tears, to create better understandings and bring us closer together. Therefore, it is with my great pleasure that the Royal Thai Embassy is taking part in the 3rd Film Festival *Cinema in Five Flavours*, organized by the Arteria Art Foundation here in Warsaw from 22-27 October 2009.

Over the years the Asian film industry has made a great inroad into the global cinema scene. They have consistently received a greater share of the international recognitions and awards. Those involved in the Asian film industry; the actors, actresses and directors, have also increasingly been recognized for their talent and achievement. I am especially delighted that one of the Kingdom's best avant-garde movie directors, Mr. Pen-Ek Ratanaruang, will be joining us in this Film Festival. His movies have received rave reviews and sensational feedbacks from both audiences and critics in Thailand. Also included in the programme are many interesting numbers by other leading Thai directors which I'm certain will equally delight our discerning viewers here in Poland.

So why wait? Let's go and see the movies!

Russ Jalichandra
Charge d'Affaires a.i.

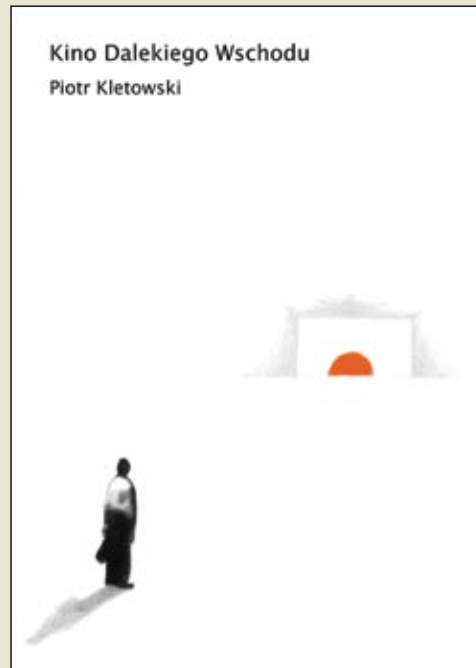
Kino tajlandzkie - początki - Piotr Kletowski

(fragment książki Piotra Kletowskiego *Kino Dalekiego Wschodu*, Wydawnictwo Krytyki Politycznej, Warszawa 2009)

krytyka
polityczna

Pierwszy publiczny pokaz kinematograficzny w Tajlandii miał miejsce 9 czerwca 1897 roku w Bangkoku, a uczestniczyli w nim sami ojcowie wynalazku – August i Louis Lumière. Prezentacja odbyła się w obecności rodziny królewskiej, żywo zainteresowanej tą techniczną nowinką. W tym samym roku król Tajlandii (do 1939 roku zwanej Syjmem) – Chulalongkorn – odwiedził Szwajcarię, a jego pobyt został udokumentowany na taśmie filmowej przez francuskiego fotografa François-Henri Lavancy-Clarke'a. Ten krótki filmik przywieziono następnie do Tajlandii i pokazywano w kinach objazdowych (kina tego typu istnieją do dziś). W trakcie podróży po Europie król Chulalongkorn zakupił sprzęt filmowy, którym zaopiekował się jego brat, książę Sanbassatra. Książę potknął bakcyła i zaczął realizować krótkie, głównie dokumentalne formy filmowe, wyświetlane w Bangkoku i w większych miastach królestwa. Pasja księcia Sanbassatry spowodowała, że zyskał przydomek „ojca kina tajlandzkiego”. W 1905 roku zostało otwarte pierwsze stałe kino, należące do japońskiej faktorii handlowej. Filmy – zwane w Tajlandii *nang yipun* – stawały się coraz bardziej popularne. Około 1910 roku z inicjatywy rodziny królewskiej (a konkretnie księcia Kambeangbejra) została uruchomiona pierwsza spółka realizująca filmy, nadzorowana przez amerykańskich przemysłowców budujących w Tajlandii kolej żelazną. Nosiła nazwę *The Topical Film Service of the State Railway of Thailand* (*Główna Spółka Produkcyjna Kolei Tajlandzkiej*). Powstawały tu przede wszystkim obrazy szkoleniowe oraz dokumentalne, stała się też ona swoistą szkołą dla pionierów kina tajlandzkiego. Najbardziej

znany dziełem zrealizowanym przez spółkę było *Wielkie Święto Północy* (*Sam Poi Luang*, 1940) – swego rodzaju filmowa wizytówka królestwa. W 1923 roku *Topical Film Service* współprodukowało obraz *Panna Suwana z Królestwa Syjamu* (*Nang Sao Suwan*) w reżyserii Henry'ego MacRae. Film miał swoją premierę w pierwszym całkowicie tajlandzkim kinie Phathanakorn Cinematograph w Bangkoku. Za pierwszy pełnometrażowy film kreatywny zrealizowany wyłącznie przez Tajlandczyków uważa się *Podwójne szczęście* (*Chok Sorng Chan*, 1927). Wyreżyserował go dokumentalista z firmy *Topical Film Service* Manit Wasuwat, który w 1927 roku założył wraz z bratem drugą firmę produkcyjną – *Bangkok Film Company*. Ten oparty na tajskiej legendzie obraz utrzymany był w konwencji komedii. W tym samym roku powstała jeszcze jedna wytwórnia, *Phaphayon Thai Company*, która wyprodukowała *Niespodziewane wydarzenie* (*Mai Khit Loei*, 1928), film osadzony we współczesnych realiach. *Phaphayon Thai Company* wyspecjalizowała się wkrótce w koprodukcjach. Do najstynniejszych spośród powstałych przed 1945 rokiem należy *Chang* (*Chang: A Drama of the Wilderness*), nakręcony przez dwóch znanych reżyserów amerykańskich: Meriana C. Coopera i Ernesta B. Schoedsacka (autorów klasycznego *King Konga* z 1933 roku). Dzieło to jest rodzajem kreatywnego dokumentu przedstawiającego życie mieszkańców tajskiej wioski potożonej głęboko w dżungli. Twórcom asystował przy realizacji książę Yugala Dighambara – dziadek współcześnie działającego filmowca Yukola Chatricha-lerma.

In the Mood for Guilt – kino Pen-eka Ratanaruanga

Pen-ek Ratanaruang nie robi wielkiej kariery w prężnie działającym tajlandzkim przemyśle filmowym, choć w Tajlandii jest rozpoznawalny i ma swoją publiczność. Kilka lat temu stał się reżyserem międzynarodowym. Swój ostatni film **Nimfa**, premierowo pokazany na festiwalu w Cannes, zadedykował Wouterowi Barendrechtowi, zmarłemu nagle producentowi, jednemu z szefów Fortissimo Films, który właśnie zadamawiał się w Bangkoku. Dla artystów z kręgu nowej fali kina tajlandzkiego jego obecność i zainteresowanie były nieocenione.

Po trudnych dla kina w Tajlandii latach 70. i 80. ożywienie nastąpiło w kolejnych dekadach. Do głosu doszła tzw. tajlandzka nowa fala. Wśród kojarzonych z nią reżyserów znajdują się ci tworzący zarówno filmy gatunkowe, jak i autorskie. Począwszy od **Nang nak** (1999), kasowe horrory Nonzee Nimibutra (1962) zainicjowały nieobecny wcześniej w Tajlandii nurt kina grozy. Bracia Oxide i Danny Pangowie (obaj urodzeni w 1965) to mistrzowie montażu, specjaliści od wysokobudżetowego kina, wzorowanego na produkcji z Hongkongu (**Niebezpieczny Bangkok**, 2000; **Oko**, 2002). Prachya Pinkaew (1962) reżyseruje błyskotliwe kino akcji z mistrzem tajskiego boksu – Tonym Jaa w roli głównej (**Ong bak**, 2003). Wisit Sasanatieng (1963) oszotomit swoim debiutem – kampowym westernem **Lzy Czarnego Tygrysa** (2000). Apichatpong Weerasethakul (1970) jest z kolei reżyserem osobnym, wizjonerem i indywidualistą. Jego filmy, zaliczane do popularnego w Tajlandii kina gejowskiego, umykają klasyfikacji. Realista w przedstawianiu homoseksualnych relacji, Weerasethakul w filmach, znanych i na-

gradzanych na międzynarodowych festiwalach – **Cały twój** (*Sud sanaeha*, 2002), **Tropikalna gorączka** (*Sud pralad*, 2004), czy **Światło stulecia** (*Sang Sattawat*, 2006), kładzie nacisk na ich uniwersalny charakter. Ostatnio zmuszony jest realizować filmy za granicą ze względu na wciąż obecną w Tajlandii państwową cenzurę.

Kojarzona z tajlandzką nową falą twórczość Pen-eka Ratanaruanga (1962) znajduje się gdzieś pośrodku tej wyliczanki. Jego filmy wyróżniają się na tle gatunkowej produkcji swoją nieklasycyścią w podążaniu za sprawdzonymi wzorcami. Problem też w tym, że jego twórca droga nie jest tak jednoznaczna. Publiczność pierwszych trzech filmów Pen-eka wierzy, że kolejnymi czterema odrobił swoją lekcję „sztuki filmowej” i wrócił do komercyjnego kina. On jednak zaprzecza – powrót nie jest możliwy.

Reżyseria filmowa – jak twierdzi – jest jego przeznaczeniem. Najważniejsza zarówno w życiu, jak i w pracy Pen-eka wydaje się ciekawość. To ona popycha go ku kolejnym zmianom i wyzwaniom. Jako nastolatek wyjechał z Tajlandii do szkoły w USA,

był jedynym cudzoziemcem w społeczności niewielkiego miasta w Pensylwanii. Potem studiował historię sztuki w Nowym Jorku i przez kilka lat pracował tam jako ilustrator. We wczesnych latach 80. Nowy Jork był kuźnią niezwykłych talentów – Andy Warhol, The Ramones, David Byrne i Talking Heads, Jean-Michel Basquiat, Keith Haring, Barbara Krueger – reżyser wymienia jednym tchem swoje nowojorskie fascynacje. To był też czas osobistych odkryć filmowych, z których inicjacyjnym okazała się projekcja **8 i pół** Felliniego. Jednak kiedy dostał propozycję pracy w agencji reklamowej w Bangkoku, Pen-ek postanawia wrócić do kraju, po drodze zatrzymując się na kilka miesięcy w Berlinie. Dziś odwiedzając różne miejsca, w których pokazuje swoje filmy, zamiast zostać w sali kinowej, woli spędzić czas w kawiarni, patrzeć na ludzi, przejść się po mieście, odżywiają inspirujące berlińskie wspomnienia. Po kilku latach spędzonych w agencji reklamowej Pen-ek Ratanaruang zaczyna kręcić reklamy dla telewizji. Zarazony wirusem kina, obsesyjnie ogląda filmy, uwielbia Bergmana, Allena, Jarmuscha. Kolejnym krokiem jest nakręcenie pełnometrażowego debiutu **Fun Bar Karaoke** (1997), szalonej młodzieżowej komedii, o której dziś nie chce pamiętać, którą jednak sprawiła, że zafascynowany procesem tworzenia kina oddaje się reżyserii.

Kolejne filmy: **6ixtynin9** (*Ruang talok 69*, 1999) i **A Transistor Love Story** (*Monrak Transistor*, 2000) należą do „gatunkowej” przeszłości Pen-eka, były dla niego – filmowca samouka – prawdziwym warsztatowym poligonem. Widowskowa komedia pomyłek **6ixtynin9** opowiada historię młodej samotnej dziewczyny, która traci pracę w korporacji.

Od myśli samobójczych ratuje ją niespodziewana przesyłka – karton pełen pieniędzy, porzucony pod jej drzwiami, który stanie się przyczyną serii makabryczno-groteskowych morderstw.

A Transistor Love Story, remake hitu tajlandzkiego kina muzycznego z lat 70., reaktywował modę na charakterystyczną dla regionu muzykę country – *luk thung*. Tematem filmu są przygody wiejskiego chłopaka, który próbuje zostać popularnym piosenkarzem.

Przetotem w twórczości Pen-eka było zaaranżowane przez Woutera Barendrechta, zakochałego w Azji producenta filmów Wonga Kar-waia, Iwai Shunji, Tsai Ming-Lianga, Alexa van Warmerdama, braci Pang, czy Jima Jarmuscha, spotkanie reżysera z australijskim operatorem Christopherem Doylem, stale współpracującym z Wongiem Kar-waiem m.in. przy filmie **Spragnieni miłości** (*In the Mood for Love*, 2000) oraz z japońskim aktorem Asano Tadanobu. Na planie **Ostatniego życia we wszechświecie** (*Ruang rak noi nid mahasan*, 2003) spotkały się więc wielkie indywidualności współczesnego kina. Dotoczył do nich jako scenarzysta pisarz z Tajlandii, Prabda Yoon. Nastrojowa opo-

wieść o parze samotnych mieszkańców Bangkoku: ściganym przez yakuzę Japończyku Kenjim i Tajce Noi otworzyła przed Pen-kiem nowe drzwi, pokazała możliwość innego sposobu reżyserowania i myślenia o kinie. Porzuciwszy chęć tworzenia klasycznej, narracyjnie prostej, spektakularnej historii, której motorem są odkrywane przed widzem kolejne meandry akcji, reżyser skupia się na tworzeniu atmosfery i oddaniu emocji swoich bohaterów. Pomaga mu w tym charakterystyczny, ujawniający formę styl Doyle'a, melancholia, wpisana w literaturę Prabdy Yoon i minimalizm gry Tadanobu. Grany przez niego, introwertyczny Japończyk ma obsesję na punkcie porządku i samobójstwa, ekstrawertycznym życiem dziewczyny niepodzielnie rządzi chaos i nieodpowiednie znajomości. Spędziwszy razem kilka dni w jej domu, bohaterowie nawiązują trudną do zdefiniowania relację. Pen-ek w kolejnych swoich filmach odnajdzie przyjemność raczej w budowaniu niejasności, niż w rozwiązywaniu zagadek, w pokazywaniu złożoności toczącego się realnie życia, na które nakłada się inna, wewnętrzna, emocjonalna rzeczywistość postaci.

Reżyser nakręcił jeszcze jeden film ze wspomnianą ekipą. W **Invisible Waves** (2006) Asano Tadanobu wciela się w rolę kucharza z Hongkongu, romanującego z żoną swojego szefa. Kyoji ulega pokusie i zgadza się zamordować kobietę na zlecenie jej męża. Potem wchodzi na pokład statku, płynącego do Tajlandii. Poznaje tam młodą dziewczynę z dzieckiem i postanawia podążyć jej śladem, wpłątując się w nie lada kłopoty. W **Ploy** (2007) Pen-ek opowiada o rozspływającym się małżeństwie pary Tajów, prowadzących restaurację w Ameryce,

którzy wracają do Tajlandii na pogrzeb krewnego. Ich związek zostanie wystawiony na poważną próbę. Reżyser podąży podobnym tropem w **Nimfie** (2009), zamieniając podejrzenie w realną matnięską zdradę, dokonującą się w chłodnej scenarii współczesnej azjatyckiej metropolii. Uwiktana w pozamatrzeński romans May i jej mąż Nop, być może z nadzieją na zmianę, pojedą razem do dżungli, Nop ma zrobić serię zdjęć dzikiej przyrody. Mężczyzna wchodzi w głąb lasu, trafiając tam na stare drzewo. Ulega jego dziwnemu czarowi. May rusza śladem zaginionego. Film jak i poprzednie zachwyca zmysłowością i wyrafinowaną formą, opartą na braku jasnej granicy pomiędzy realnością wydarzeń, a ich wizualizacją, będącą udziałem bohaterów. Gęsty, zmysłowy, pełen dźwięków las, realne miejsce dramatu jest tu metaforą. Wypetniony roślinami i duchami, faktycznie pokazuje to, co dzieje się między ludźmi. We wszystkich niemal filmach Pen-eka pojawia się motyw winy. Zwykli, z pozoru niewinni ludzie są zdolni do rzeczy, o które trudno ich podejrzewać. Potem stają się ofiarami świadomości popetnionego zła. Jak sobie z tym radzą, jak reagują na ich tajemnicę otoczenie, dlaczego popetniają zbrodnie – nad tym od lat zastanawia się reżyser, znajdując coraz bardziej subtelne środki, by te pytania zadawać.

Pen-ek Ratanaruang będzie gościem 3. Festiwalu Filmowego *Kino w pięciu smakach* (22 – 27 X 2009, Warszawa), na którym pokaże większość swoich filmów i spotka się z publicznością.

Agnieszka Szeffel
Miesięcznik "Kino" nr 10/2009, www.kino.org.pl

Spotkania, debaty, prelekcje

Solidarni z Birma

KINO.LAB, niedziela 25.10, godz. 18.30

Projekcja duńskiego dokumentu **Birma VJ** w reżyserii Andersa Østergaarda, poświęconego Szafranowej Rewolucji 2007 roku w Rangunie, będzie pretekstem do rozmowy o azjatyckim kraju, od dwudziestu lat podporządkowanym reżimowi wojskowej junty. Organizatorem spotkania po projekcji jest Stowarzyszenie „Solidarność Polsko-Birmańska”, które powstało w Warszawie z inicjatywy Birmańczyków związanych z Polską, osób zainteresowanych problemami Birmy oraz organizacji o podobnym charakterze działających w krajach Europy Zachodniej, szczególnie holenderskiej BCN (Burma Centrum Nederlands). Celem stowarzyszenia jest propagowanie rzetelnych informacji o obecnej sytuacji politycznej w Birmie, praca na rzecz demokracji i przestrzegania praw człowieka, wspieranie kierunku polityki Unii Europejskiej w stosunku do tego kraju, popularyzowanie wiedzy o jego kulturze. Gośćmi spotkania będą: Grzegorz Stern, niezależny dziennikarz, piszący o Azji m.in. dla „Gazety Wyborczej”, „Polityki”, „Newsweeka”, współpracujący ze stowarzyszeniem „Solidarność Polsko-Birmańska” oraz pochodzący z Rangunu Birmańczyk - U Than Htike, architekt, honorowy członek stowarzyszenia, doradca organizacji NCUB (National Council of the Union of Burma) w Tajlandii, walczącej o przywrócenie demokracji i zachowanie praw człowieka w Birmie.

Kino Muranów, sobota 24.10, godz. 18.30

Piotr Kletowski przed projekcją filmu Sawasdee Bangkok opowie o kinie azjatyckim. Prelegent jest filmoznawcą, pracownikiem Katedry Japonistyki i Sinologii UJ, redaktorem naczelnym działu filmowego kwartalnika „Ha!art”, autorem m.in. monografii Takeshiego Kitano *Śmierć jest moim zwycięstwem. Kino Takeshiego „Beata” Kitano* (2000), książek *Sfilmować duszę. Mała historia kina japońskiego* (2006) oraz *Kino Dalekiego Wschodu* (2009), redaktorem zbioru *Nowe nawigacje II. Azja - Cyberpunk - Kino niezależne* (2003).

KINO.LAB, niedziela 25.10, godz. 16

Zestaw krótkometrażówek z kręgu kina gejowskiego w reżyserii niezależnego artysty z Tajlandii Thunski Pansittivorakula zapowie Tomasz Raczek, popularny krytyk filmowy, publicysta, wydawca, autor ośmiu książek, napisanych wspólnie z legendą polskiej krytyki filmowej, partnerem telewizyjnych rozmów Zygmuntem Kałużyńskim m.in. słynnego *Alfabetu na cztery ręce*, twórca programów telewizyjnych (m.in. *Warianty*, *Party z la-musa*) i radiowych, poświęconych kinu, w 2007 roku dokonał coming-outu.

Kino Muranów, piątek 23.10, godz. 21.00

Na projekcję filmu **The Adventure of Iron Pussy** (reż. Michael Shaowanasai, Apichatpong Weerasethakul), szalonej transwestyckiej komedii muzycznej z Tajlandii zaprosi Rafalala, aktorka, reżyserka, „poetka z penisem”, jak mówi o sobie, autorka głośnego spektaklu *Rafalala Show* i filmu dokumentalnego *I Bóg stworzył transwestytę*.

Kino Muranów, niedziela 25.10, godz. 20.30

Uroczysty pokaz filmu **Moja krew** w reżyserii Marcina Wrory, głośnego pełnometrażowego debiutu autora obsypanej nagrodami krótkometrażówki Człowiek Magnes, będzie pretekstem do spotkania z jego twórcami. W **Mojej krwi** zderzają się dwa światy i dwie kultury: śmiertelnie chorego boksera Igora (Eryk Lubos) i młodą Wietnamkę Yen Ha (debiutująca Luu De Ly). Akcja filmu rozgrywa się między innymi w scenerii Stadionu X-lecia, z udziałem Wietnamczyków. Jest to pierwszy tak wyraźny motyw w polskiej kinematografii, mówiący o obecności Azji w Polsce. Film zostanie pokazany z wietnamskimi napisami, z myślą o widowni wietnamskiej. Po seansie spotkanie z twórcami i bankiet, wstęp wolny.

Kino Muranów, wtorek 27.10, godz. 21.00

Zakończenie festiwalu uświetni premierowy pokaz krótkometrażowego filmu Katarzyny Klimkiewicz **Hanoi – Warszawa** wyprodukowanego przez Telewizję Kino Polska, którego scenariusz wygrał konkurs „Młode Kadry” w 2008 roku. To pierwszy polski film zrealizowany prawie w całości w języku wietnamskim, zagrało w nim kilkunastu debiutujących na ekranie Wietnamczyków, mieszkających w Polsce. Projekcji będzie towarzyszyło spotkanie z twórcami filmu.

Goście festiwalu

CHUYEN BUI THAC

Chuyen Bui Thac, jeden z najbardziej cenionych wietnamskich reżyserów filmowych, urodził się w 1968 roku w Hanoi. Ukończył tam Państwową Wyższą Szkołę Teatralną i Filmową. Zwrócił na siebie międzynarodową uwagę krótkometrażówką **Cuoc xe dem** (*Night run*), za którą w 2000 roku dostał III nagrodę Cinefondation na festiwalu filmowym w Cannes. Jego debiut fabularny **Życie w strachu** przyniósł reżyserowi ważne nagrody, m.in. dla największego talentu na festiwalu filmowym w Szanghaju w 2006 roku. Jego najnowszy film **Dryfując** miał światową premierę podczas tegorocznego festiwalu filmowego w Wenecji, zdobył tam nagrodę krytyków FIPRESCI dla najlepszego filmu w konkursie Horyzonty/Międzynarodowy Tydzień Krytyków.

PEN-EK RATANARUANG

Urodził się w Bangkoku w 1962 roku. Artystyczne wykształcenie zdobył w Pratt Institute w Nowym Jorku i tu zaczął karierę w reklamie jako grafik i rysownik. Po powrocie do rodzinnego Bangkoku, Pen-ek pracował przez 5 lat jako dyrektor artystyczny w znanej agencji reklamowej Leo Burnett. Zajął się reżyserowaniem telewizyjnych reklamówek, które przyniosły mu liczne nagrody. Jego pierwszym filmem, który zdobył rozgłos międzynarodowy był **69** z 1999 roku - tajski kandydat do nagrody Oscara w konkurencji filmów nieanglojęzycznych. Również jego kolejne filmy, **Ostatnie życie we wszechświecie**, **Ploy** i **Nimfa** cieszyły się szerokim uznaniem na międzynarodowych festiwalach. Reżyser jest uważany za jednego z twórców sukcesów nowej fali w kinie Tajlandii. Zapoczątkował trend retro, czerpiący z motywów tajskiej kultury pop. Jest jednym z pierwszych tajskich reżyserów, którzy realizując swoje filmy nawiązywały współpracę z zagranicą. Jego ostatni obraz **Nimfa** miał premierę światową w tym roku podczas festiwalu filmowego w Cannes.

FILMOGRAFIA:

2009: **Dryfując** [Choi voi | Adrift]
2006: **Życie w strachu** (Song trong so hai | Living in fear)
2002: **The Digger** (dokument)
2001: **Hands Digging Land** (dokument)
2000: **Cuoc Xe Dem** (Night run) (krótkometrażowy)
1998: **Xam** (krótkometrażowy dokument)
1994: **Tear Drop** (krótkometrażowy)
1992: **Eternal Sand** (krótkometrażowy)

FILMOGRAFIA:

2009: **Nimfa** (Nang Mai | Nymph)
2009: **Sawasdee Bangkok** - nowela **Silence**
2007: **Ploy**
2006: **Invisible waves**
2006: **Twelve Twenty** (krótkometrażowy)
2006: **Total Bangkok** (krótkometrażowy)
2003: **Ostatnie życie we wszechświecie** (Ruang Rak Noi Nid Mahasan | Last life in the Universe)
2001: **Monrak Transistor**
1999: **69** (Ruang Talok Hok-Gau | 6ixtynin9)
1997: **Fun bar karaoke**

Kalendarz projekcji

	czwartek, 22.X	piątek, 23.X	sobota, 24.X	niedziela, 25.X
Kino Muranów ul. Gen Andersa 1, Warszawa	20:00 UROCZYSTE OTWARCIE FESTIWALU Nimfa , reż. Pen-ek Ratanaruang po filmie spotkanie z reżyserem	18:15 Nimfa , reż. Pen-ek Ratanaruang po filmie spotkanie z reżyserem 21:00 The Adventure of Iron Pussy , reż. Michael Shaowanasai, Apichatpong Weerasethakul zapowiada Rafałala 22:00 klubowa inauguracja festiwalu Iron Pussy Party w Saturatorze	11:00 Błękitny stół 2 , reż. Thaweelap Sriwuthiwong poranek dla dzieci 15:30 – 19:00 WŁÓCZYKIJ 15:30 Arkadiusz „Arun” Milcarz <i>Indonezja a nawet Papua Nowa Gwinea</i> 17:00 Jerzy Arsoba <i>Barwy i twarze Laosu</i> 18:30 Sawasdee Bangkok , reż. Aditya Assarat, Kongdej Jaturanasamee, Pen-Ek Ratanaruang, Wisit Sasanatieng przed seansem wykład Piotra Kletowskiego o kinie azjatyckim 21:00 Łzy Czarnego Tygrysa , reż. Wisit Sasanatieng	14:30 – 18:30 TARGI PODRÓŻY, WŁÓCZYKIJ 15:00 Sebastian Durbacz <i>Wietnam - tam i z powrotem</i> 16:30 Andrzej Muszyński <i>W poszukiwaniu sprzeczności. Tajlandia, Kambodża</i> 18:00 Dryfując , reż. Chuyen Bui Thac po filmie spotkanie z reżyserem 21:00 Ploy , reż. Pen-ek Ratanaruang 20:30 Moja krew - uroczysty pokaz przedpremierowy, reż. Marcin Wrona po seansie spotkanie twórców z widzami i bankiet - projekcja z wietnamskimi napisami, wstęp wolny
KINO.LAB Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, ul. Jazdów 2, Warszawa		18:30 93 Years, 1383 Days Spring Comes Winter After Dong co – na skraju ptci reż. Nguyen Trinh Thi zapowiada Maria Wiktoria Polońska 21:00 Monrak Transistor , reż. Pen-ek Ratanaruang po filmie spotkanie z reżyserem	18:00 Ostatnie życie we wszechświecie reż. Pen-ek Ratanaruang po filmie spotkanie z reżyserem 21:00 Światło stulecia , reż. Apichatpong Weera- sethakul	16:00 krótkometrażowe filmy Thunska Pansittivorakul zapowiada Tomasz Raczek 18:30 Birma VJ , reż. Anders Østergaard po seansie debata o sytuacji w Birmie z Grzegorzem Sternem i Than Htike (Solidarność Polsko - Birmańska) 21:00 Bangkok dangerous , reż. Oxide Pang Chun, Danny Pang

poniedziałek, 26.X

wtorek, 27.X

18:30 **69**,
reż. Pen-ek Ratanaruang

21:00 **Ong bak**,
reż. Prachya Pinkaew

18:30 **Ostatnie życie
we wszechświecie**,
reż. Pen-ek Ratanaruang

21:00
ZAMKNIĘCIE FESTIWALU
uroczysta premiera filmu
Hanoi – Warszawa,
reż. Katarzyna Klimkiewicz
dodatkowo:
Bambus mój brat,
reż. Helena Lemańska,
Władysław Forbert
**po seansie spotkanie
z twórcami**

21:00 **Dryfując**,
reż. Chuyen Bui Thac
**po filmie spotkanie
z reżyserem**

21:00 **The Adventure
of Iron Pussy**,
reż. Michael Shaowana-
sai, Apichatpong Weera-
sethukul

Kraków, Kino Pod Baranami
24 - 27 października 2009

Łódź, Kino Charlie
3 - 8 listopada 2009

Katowice, Kino Świątowid
6 - 12 listopada

sobota 24.10
• **Birma VJ**
niedziela 25.10
• **Monrak Transistor**
• **Nimfa**
poniedziałek 26.10
• **Światło stulecia**,
• **Bangkok dangerous**,
wtorek 27.10
• **Dryfując**

Poznań, Kino Muza
29 - 31 października 2009

czwartek 29.10
• **Bangkok dangerous**
• **Dryfując**
piątek 30.10
• **93 Years, 1383 Days/
Spring Comes Winter
After/Dong co – na skraju
ptci**
• **Światło stulecia**
• **Monrak Transistor**
sobota 31.10
• **Błękitny stoń 2**
• **Hanoi – Warszawa**
• **Birma VJ**
• **Ostatnie życie we
wszechświecie**

wtorek 3.11
• **69**
środa 4.11
• **Bangkok dangerous**
czwartek 5.11
• **Birma VJ**
piątek 6.11
• **Łzy Czarnego Tygrysa**
sobota 7.11
• **Hanoi – Warszawa**
• **Ploy**
niedziela 8.11
• **93 Years, 1383 Days/
Spring Comes Winter
After/Dong co – na skraju
ptci**
• **Ostatnie życie
we wszechświecie**

piątek 6.11
• **The Adventure of Iron
Pussy**
sobota 7.11
• **Bangkok dangerous**
niedziela 8.11
• **Łzy Czarnego Tygrysa**
poniedziałek 9.11
• **69**
wtorek 10.11
• **Dryfując**
środa 11.11
• **Błękitny stoń 2**
• **Ploy**
• **Bangkok dangerous**
czwartek 12.11
• **Hanoi – Warszawa**
• **93 Years, 1383 Days/
Spring Comes Winter
After/Dong co – na skraju
ptci**

Action! 5' | After Shock 12' | At First Sight 11' | Blinded Spot 6' | Chemistry 9' | Golf 10' | Life Show 10' | Middle-Earth 8' | Unseen Bangkok 6' | Vous vous souviens de moi 14' *eksperymentalne, dokumentalne*

Tajlandia
2004-2009

reżyseria: Thunská Pansittivorakul

wersja językowa: tajska

MFF Rotterdam 2009

Zestaw krótkometrażówek autorstwa niezależnego filmowca Thunski Pansittivorakula, postaci dla południowoazjatyckiego kina gejowskiego więcej niż ważnej. Mimo kontrowersji wokół śmiałego homoerotyzmu filmów Pansittivorakula w 2007 roku reżyser został uhonorowany prestiżową Nagrodą Silpathorn, przyznawaną współczesnym artystom m.in. w kategorii filmu przez Ministerstwo Kultury Tajlandii, kraju znanego z restrykcyjnej obyczajowej cenzury.

Jego krótkie filmy skupione są na męskim cielesności i jego seksualności, przedstawianej raz w stylu onirycznym, poetyckim, wscenerii wypetnionego białą snu homoseksualnych kochanków, innym razem dostownie, gdy w kadrze znajdują się ciała podniecone i zaangażowane. Naturalizm przedstawienia ma w sobie lekkość, która wynika z otwartości zarówno twórcy, jak i aktorów-naturzyczków. Reżyser ujawnia swoją obecność dociekliwymi pytaniami, w kadrze wchodzi jego pragnąca dotyku ręka. Pansittivorakul jest szczerzy podobnie jak jego bohaterowie, nie ukrywa swojej ciekawości, często wkracza w obszar ich intymności. Konstruuje romantyczne mitosne opowieści, budując nastrój pełnej

napięcia gry. Jego bohaterowie to młodzi ludzie, którzy bez wstydu opowiadają o swoich sekretach, w rozmowach zacierają granice pomiędzy publicznym a prywatnym.

Pansittivorakul w swoich filmach przygląda się ciałom i chmurom, występują w nich homoseksualni kochankowie, mieszkańcy zagrożonego tsunami Phuket, pomimo katastrofy świadomi swojej erotycznej aury, gwiazdy porno, występujące w live-shows. Reżyser odkrywa ciała, nieustająco poszukując duszy.

THUNSKA PANSITTIVORAKUL

Urodził się w 1973 roku w Tajlandii, ukończył studia artystyczne na Uniwersytecie w Bangkoku. Jest niezależnym filmowcem, znanym przede wszystkim z odważnych, prowokujących filmów o tematyce gejowskiej. Jego filmy docierają na różne festiwale filmowe, m.in. MFF w Rotterdamie. W 2004 roku jego pełnometrażowy dokument **Happy Berry** zdobył główną nagrodę podczas 4. Międzynarodowego Festiwalu Filmów Dokumentalnych na Tajwanie. Oprócz realizacji własnych projektów filmowych, Thunská wykłada na wydziale Mediów i Komunikacji, wydziale Sztuk Pięknych i Designu na Uniwersytecie w Bangkoku. Pracuje również jako krytyk filmowy. Jest założycielem serwisu thaiindie.com, skupiającego niezależnych filmowców w Tajlandii.

FILMOGRAFIA:

This Area Is Under Quarantine (2009) /Action! (2008, short) /Soak (2008, short) /Middle-earth (2007, short) /Love Is Our Destination (2007, short) /Out of Control (2006, short) /You Are Where I Belong To (2006, short) /Wan fah sua/After Shock (2005, short) /Pleauy shi vit/Life Show (2005, short) /Vous vous souviens de moi? (2005, short) /Endless Story (2005, short) /Happy Berry: Oops! I Did It Again (2005, short) /Sawan sud uam/Happy Berry (2004, doc) /Mahusachan Krungtap/Unseen Bangkok (2004, short) /Sawan sud uam/Happy Berry (2004, doc) /Chemistry (2003, short) /Voodoo Girls (2002) /Sigh (2001, short) /Private Life (2000, short) /... for Shiw Ping 28/12/97 (2000, short) /Love Sickness (2000, short)

KINO.LAB - 16.00, 25 X

Monrak Transistor | Transistor Love Story

Tajlandia 2001

90'

reżyseria: Pen-ek Ratanaruang

scenariusz: Pen-ek Ratanaruang

wersja językowa: tajska

zdjęcia: Chankit Chamnivikaipong

muzyka: Amornbhong Methakunavudh, Chartchai Pongprapapan

obsada: Supakorn Kitsuwon, Siriyakorn Pukkavesh

nagroda FF Azji i Pacyfiku 2002, Asian Trade Winds Award FF Seattle 2002

Wśród reżyserów kojarzonych z tajlandzką nową falą, która dochodzi do głosu w późnych latach 90., znajdują się tacy, którzy tworzą filmy gatunkowe oraz ci, wybierający kino autorskie. Twórcza droga Pen-eka Ratanaruanga nie jest tak jednoznaczna. Nawet jego wczesne filmy, choć zaliczane do nurtu gatunkowego, wyróżniają się na tle tajlandzkiej produkcji swoją nieklasycyzacją w podążaniu za sprawdzonymi wzorcami.

Swoim trzecim filmem reżyser reaktywował wśród młodzieży modę na charakterystyczną dla regionu muzykę country - *luk thung* - pieśni dzieci pól. To remake hitu tajlandzkiego kina muzycznego z lat 70. - **Monrak luk thung** z wielką gwiazdą kina tamtych lat Petcharą Chaowarat. **Monrak Transistor** opowiada o przynajmniej wiejskiego utalentowanego chłopaka, który próbuje zostać popularnym piosenkarzem. Biedny, ale czarujący Pan zdobędzie serce wioskowej piękności, ponieważ śpiewane przez niego, przepięknie stopydzą piosenki zawsze płyną z serca do serca. Niedługo po ślubie zostaje powołany do wojska. Jedyną pamięt-

ką po nim będzie małe radio, dzięki któremu Sadaw może wsłuchiwać się w program pierwszej stacji radiowej, powstałej w 1997 roku, poświęconej w całości kulturze muzycznej *luk thung*.

Zostawiwszy w domu ukochaną żonę, Pan ucieka z wojska, by dołączyć do artystycznej trupy w mieście. Nim wejdzie na scenę i osiągnie krótkotrwałą sławę, czeka go praca sprzątacza. Wkrótce pozna cenę sukcesu i będzie musiał ratować się ucieczką.

Biografia reżysera na stronie 9

69 | Ruang talok 69 | 6ixtynin9

Tajlandia 1999

115'

reżyseria: Pen-ek Ratanaruang

scenariusz: Pen-ek Ratanaruang

zdjęcia: Chankit Chamnivikaipong

muzyka: Amornbhong Methakunavudh

wersja językowa: tajska

obsada: Lalita Panyopas, Sirisin Siripornsmathikul

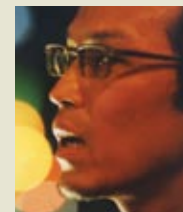
Nagroda Don Kichota na MFF Berlin 2000, nagroda FIPRESCI Ff Hongkong 2000

Uważany za jednego z czołowych obok Wisita Sasanatienga i Apichatponga Weerasethakula przedstawicieli tajlandzkiej nowej fali, Pen-ek Ratanaruang studiował historię sztuki w Nowym Jorku, zajmował się grafiką, pracował w agencjach reklamowych, dla których realizował filmy. Reklamówki przyniosły mu nagrody na międzynarodowych festiwalach. W pełnym metrażu debiutował w 1997 roku filmem *Fun Bar Karaoke*.

Jego drugi film *6ixtynin9* należy do „gatunkowej” przeszłości Pen-eka, był dla niego – filmowca samouka – prawdziwym warsztatowym poligonem. Widowiskowa, precyzyjnie zrealizowana komedia pomyłek opowiada historię młodej samotnej dziewczyny, która traci pracę w korporacji. Od myśli samobójczych ratuje ją niespodziewana przesyłka – karton pełen pieniędzy porzucony pod jej drzwiami, który stanie się przyczyną serii makabryczno-groteskowych morderstw. Mieszkanie Tum staje się polem swoistej gry pomiędzy narkotykowymi gangami i policją, po której jak zwykle ktoś musi posprzątać.

Dziewczyna, chcąc zatrzymać pieniądze, próbuje ukryć ślady potyczek i jak najszybciej uciec z kraju. We wszystkich niemal filmach Pen-eka pojawia się motyw winy. Zwykli, z pozoru niewinni ludzie są zdolni do rzeczy, o które trudno ich podejrzewać. Potem stają się ofiarami świadomości popełnionego zła. Jak sobie z tym radzą, jak reaguje na ich tajemnicę otoczenie, dlaczego popełniają zbrodnie – nad tym od lat zastanawia się reżyser, znajdując coraz bardziej subtelne środki, by te pytania zadawać.

Biografia reżysera na stronie 9

Muranów - 18.30, 26 X • Łódź, Kino Charlie - 3 XI • Katowice, Kino Światowid - 9 XI

Birma VJ | Burma VJ: Reporter i et lukket land | Burma VJ:

Reporting from a Closed Country *dokument*

Dania 2008

84'

reżyseria: Anders Østergaard

scenariusz: Anders Østergaard & Jan Krogsgaard

zdjęcia: Simon Plum & The Burmese VJs

muzyka: Conny Malmqvist

wersja językowa:
birmańska/angielska

Nagroda Jorisa Ivensa FF Amsterdam 2008, World Cinema Documentary Film Editing Award Sundance 2009

Nielegalnie przemycana na Zachód relacja z wolnościowego powstania w Birmie w 2007 roku, zwanego Szafranową Rewolucją od koloru szat buddyjskich mnichów, którzy licznie wzięli w niej udział. Iskrą, która wywołała protesty i demonstracje w imię godności, demokratyzacji, liberalizacji i sprawiedliwych rządów w kraju, była podwyżka cen paliw i żywności. Na ulice wyszły tysiące mieszkańców Rangun. Powstanie zostało brutalnie stłumione, żołnierze użyli siły, zginęli ludzie. Rządząca w Birmie od 1988 roku, wojskowa junta rozpoczęła regularne polowania na zagranicznych dziennikarzy, aby uniemożliwić im przekazywanie niezależnych relacji z wydarzeń w stolicy. Zachodni świat obiegło wtedy zdjęcie żołnierza, który z zimną krwią zastrzelił japońskiego dziennikarza Kenji Nagai.

Materiał powstał dzięki poświęceniu kilkudziesięciu reporterów birmańskiej telewizji na wygnaniu z główną siedzibą w Oslo - Democratic Voice of Burma, którzy filmowali demonstracje ukrytymi w rękawach kamerami i telefonami komórkowymi i szmuglowali filmy za granicę.

Głównym tęcznikiem był Birmańczyk o pseudonimie Joshua, który po początkowych problemach z policją wyjechał do Tajlandii, by stamtąd koordynować działania. W filmie zobaczymy zrekonstruowane sceny jego komunikacji z reporterami. W ostatnich dniach powstania policjanci odkryli tajną kryjówkę telewizji w Rangunie, aresztowali część dziennikarzy, zarekwirowali dokumenty i materiały. Joshua zamierza odbudować siatkę kontaktów i nadal walczyć o wolność.

ANDRES ØSTERGAARD

Urodził się w 1965 r., w 1991 r. ukończył Duńską Szkołę Dziennikarstwa. Debiutował Gensyn med Johannesburg w 1996 r. Łączenie żywego dokumentu z elementami autorskiej kreacji stało się cechą charakterystyczną jego filmów. Po raz pierwszy zwrócił uwagę duńskiej publiczności w 2006 r. głośnym dokumentem Gasolin, opowiadającym o kultowej duńskiej grupie rockowej, która nigdy nie zdobyła rozgłosu poza granicami Danii. Międzynarodową stawę przyniósł reżyserowi *Tintin et moi* w 2003 r. Jego *Birma VJ* - unikalny film, nakręcony amatorskimi kamerami przez birmańskich reporterów, poświęcony wojskowemu reżimowi, zdobył główną nagrodę na Międzynarodowym Festiwalu Filmów Dokumentalnych IFDA w Amsterdamie, jak i nagrodę World Cinema Documentary Editing Award w Sundance na początku tego roku.

FILMOGRAFIA:

2009: Sa kort og mærkeligt livet er
2008: Birma VJ (Burma VJ: Reporter i et lukket land)
2006: Gasolin
2003: Tintin et moi
1999: Troldkarlen (The Magus)
1996: Gensyn med Johannesburg

Hanoi - Warszawa | Hanoi - Warsaw

Polska 2009

28'

reżyseria: Katarzyna Klimkiewicz

scenariusz: Katarzyna Klimkiewicz

zdjęcia: Andrzej Wojciechowski

muzyka: Marzena Majcher

wersja językowa: polska/wietnamska

obsada: Thu Ha Mai, Le Thang Hung, Klaudia Barcik, Michał Podsiadło, Viet Dung

specjalne wyróżnienie dla aktorki Thu Ha Mai i Nagroda Specjalna Jury w Konkursie Młodego Kina PFFF Gdynia 2009

Młoda Wietnamka Mai Anh przedostaje się do Polski przez zieloną granicę. Teraz musi już tylko dostać się do Warszawy. Tam czeka na nią narzeczony i lepsze życie, tam spełnią się jej marzenia. Podróż Mai Anh przez Polskę to podróż przez piekło upokorzeń i przemocy. Młoda dziewczyna wrywa się z rąk brutalnych przewoźników i sama, bez grosza przy duszy i bez znajomości języka, próbuje dostać się do stolicy.

To pierwszy polski film zrealizowany praktycznie w całości w języku wietnamskim, w którym zagrali kilkunastu debiutujących na ekranie Wietnamczyków mieszkających w Polsce.

KATARZYNA KLIMKIEWICZ

Rocznik 1977. Urodziła się w Warszawie i mimo częstych zmian miejsca zamieszkania wciąż tu powraca. Absolwentka reżyserii Łódzkiej Szkoły Filmowej, stypendystka Binger Film Institute w Amsterdamie. Wyreżyserowała kilka etiud fabularnych i filmów dokumentalnych. Jej film *Wasserschlacht – Wielka Wojna Graniczna*, który zrealizowała wspólnie z Andrew Friedmanem otrzymał podczas Berlinale 2007 nagrodę Berlin Today Award. Jej film dokumentalny *Nic do stracenia*, który powstał w ramach „Polska-Izrael Nowe Spojrzenie” miał premierę w lipcu 2009 na Jerusalemskim International Film Festival. Scenariusz filmu *Hanoi – Warszawa* został nagrodzony w konkursie „Młode Kadry – Debiutanci” organizowanym przez Telewizję Kino Polska. Film otrzymał Nagrodę Specjalną Jury w konkursie Młodego Kina podczas tegorocznego 34. Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni.

Muranów - 21.00, 27 X • Poznań, Kino Muza - 31 X • Łódź, Kino Charlie - 7 XI • Katowice, Kino Światowid - 12 XI

Moja krew | My flesh my blood

Polska 2009

91'

reżyseria: Marcin Wrona

scenariusz: Marcin Wrona, Grażyna Trela, Marek Pruchniewski

zdjęcia: Paweł Flis

muzyka: Marcin Macuk

wersja językowa: polska

obsada: Eryk Lubos, Luu de Ly, Wojciech Zieliński, Krzysztof Kolberger, Stanisława Celińska, Joanna Kurowska

**Trzecia Nagroda w Międzynarodowym Finale Konkursu Hartley-Merrill Cannes 2007,
Nagroda Główna polskiej edycji konkursu Hartley-Merrill 2007**

Mocne, wyraziste kino, chwilami pełne energii, innym razem wściekłości i pasji, przesycona emocjami historia nawrócenia umierającego boksera, który pragnie coś po sobie zostawić, choćby dobry uczynek i wspomnienia. W pełnometrażowym debiucie fabularnym Marcina Wrony, reżysera obsypanej nagrodami krótkometrażówki **Człowiek Magnes**. 29-letni Igor u szczytu bokserskiej kariery dowiadyuje się, że ma guza mózgu. Nie wróci już na ring, z czym trudno jest mu się pogodzić, jedyną treścią jego życia jest walka. Musi je zarówno definitywnie uporządkować, jak i przewartościować. Postanawia zostawić po sobie dziecko i będzie dążył do tego celu w charakterystyczny dla siebie, brutalny, nie znoszący sprzeciwu sposób. Bezszykownie nawiązuje kontakty z różnymi kobietami. W końcu na Stadionie X-lecia znajdzie Wietnamkę - Yen Ha, nielegalną emigrantkę, która zastraszona zgadza się urodzić mu dziecko w zamian za polskie obywatelstwo. Zachwyca tu sama historia, niejednoznaczna i pełna moralnych pułapek, jak i powściągliwa narracja oraz aktorstwo, zwłaszcza jakby stwo-

zonego do roli Igora - Eryka Lubosa. Na drugim planie wyrazistą postacią trenera tworzy Marek Piotrowski - niepokonany "wojownik" z dokumentu Jacka Bławuta, dziewięciokrotny mistrz świata w kick-boxingu, którego karierę również przerwała choroba.

MARCIN WRONA

Urodził się w 1973 roku w Tarnowie. Jest autorem obsypanego nagrodami filmu **Człowiek Magnes** (2001), to jego absolutorium na Wydziale Radia i TV im. Krzysztofa Kieślowskiego Uniwersytetu Śląskiego, uznane za Najlepszy Film Studencki na Tribeca Film Festival, organizowanym przez Roberta De Niro i Martina Scorsese w Nowym Jorku (2002). W 2003 Wrona ukończył Mistrzowską Szkołę Reżyserii Andrzeja Wajdy. Jest też reżyserem teatralnym, jego spektakl **Pasożyt** otrzymał nagrodę za Debiut Reżyserki w Teatrze TV (2004). W roku 2005 wyreżyserował kontrowersyjną sztukę pt. **Skaza** dla Teatru TV, za którą otrzymał Nagrodę Jury na Festiwalu Sztuki Reżyserkiej Interpretacje w Katowicach 2006 oraz Nagrodę za Reżyserię na Festiwalu Dwa Teatry Sopot 2006. Marcin Wrona studiował również w Binger Film Institute w Amsterdamie. Podczas ceremonii wręczenia Europejskich Nagród Filmowych 2004 w Barcelonie zaprezentował swój krótki film **Telefono**, który został dołączony do kolekcji DVD Pedro Almodóvara. Reżyseruje reklamy, wideoklipy, pracował jako drugi reżyser (m.in. przy **Przedwiośniu** Filipa Bajona). Wykłada reżyserię na Wydziale Radia i TV im. K. Kieślowskiego w Katowicach. Jest wiceprezeselem Stowarzyszenia Film 1,2.

FILMOGRAFIA:

2001: Człowiek Magnes (krótki)

2004: Telefon (krótki)

2009: Moja krew

Muranów - 20.30, 25 X • projekcja z wietnamskimi napisami, wstęp wolny

The Adventure of Iron Pussy | Hua jai tor ra nong

Tajlandia 2003

90'

reżyseria: Michael Shaowanasai, Apichatpong Weerasethakul

zdjęcia: Surachet Thongmee

scenariusz: Michael Shaowanasai, Apichatpong Weerasethakul

wersja językowa: tajska

obsada: Michael Shaowanasai, Siriyakorn Pukkavesh, Krissada Terrence, Theerawat Thongjitti

MFF Berlin, MFF Rotterdam, MFF Tokio 2003

Współczesne kino w Tajlandii często sięga po stylizację retro, bawiąc się konwencjami i nastrojami dawnych filmów, które powstawały w powojennych, bardzo płodnych latach tej kinematografii. Ów boom związany był z powszechnym wprowadzeniem kolorowej taśmy 16 mm, taniej i łatwej w eksploatacji. Popularnym gatunkiem były wtedy szpiegowskie filmy akcji, wzorowane na przygodach Jamesa Bonda. Ich wielką gwiazdą Petchara Chaowarat, aktorka o charakterystycznej fryzurze i makijażu, eksponującym ekspresyjne spojrzenie, wyspecjalizowała się w rolach niepokonanych heroin, super-kobiet, walczących ze złem, spieszących na ratunek uciśnionym. To właśnie jej dedykowali swój film wszechstronny artysta - aktor, performer, autor krótkometrażówek - Michael Shaowanasai i reżyser Apichatpong Weerasethakul.

W rolę Iron Pussy, transwestyty, który na co dzień jest sprzedawcą w sklepiku sieci 7-Eleven, a w krytycznych sytuacjach pojawia się jako podobna do Petchary, walcząca heroina, wcielił się sam Michael Shaowanasai. *The Adventure of Iron Pussy*, pastiszowa, szalona komedia

muzyczna z nieprawdopodobnymi zwrotami akcji, została nakręcona na taśmie 16 mm, z niewielkim budżetem, by zająć czymś firmę producencką Weerasethakula *Kick the Machine*, czekającą na realizację jego trzeciego pełnometrażowego filmu *Tropical Malady* i niemal natychmiast stała się filmem kultowym. By lepiej oddać charakter kina lat 70. film był dubbingowany. Jego bohaterem głosów użyczyli popularni kiedyś aktorzy. Tajna agentka Iron Pussy tym razem zostanie wystana z misją, która pokrzyżuje plany gangu narkotykowego.

MICHAEL SHAOWANASAI

Tajski artysta, filmowiec, performer i aktor, tworzący w Bangkoku. Urodził się w 1964 r. w Filadelfii, USA. Jest dyplomowanym nauczycielem sztuki i artystą po studiach w artystycznych instytucjach San Francisco i Chicago. W Bangkoku założył artystyczną grupę - Project 304. Swoje prace wystawia indywidualnie - MS@OAS to jego fotograficzna instalacja pokazywana w Bangkoku, Osace, Sydney i Ottawie, bierze też udział w wystawach zbiorowych. Wśród jego filmów i prac wideo znaczące miejsce zajmuje nakręcona wspólnie z Apichatpongiem Weerasethakulem komedia *The Adventure of Iron Pussy* (2003). Jako aktor, otwarcie przyznający się do homoseksualnej orientacji, Shaowanasai zagrał m.in. w romantycznej komedii *Metrosexual* (2006) w reżyserii Yongyootha Thongkongtoona i w *Lucky Loser* (2006) Adisorna Tresirikasema. W 2002 roku zorganizował pierwszy w Tajlandii festiwal wideo gejów i lesbijek.

FILMOGRAFIA:

2003: *The Adventure of Iron Pussy*

Biografia Apichatponga Weerasethakula na stronie 30

Muranów - 21.00, 23 X • KINO.LAB - 21.00, 27 X • Katowice, Kino Światowid - 6 XI

Łzy Czarnego Tygrysa | Fah talai jone | Tears of the Black Tiger

Tajlandia 200

110'

reżyseria: Wisit Sasanatieng

scenariusz: Wisit Sasanatieng

zdjęcia: Nattawut Kittikhun

muzyka: Amornbhong Methakunavudh

wersja językowa: tajska

obsada: Chartchai Ngamsan, Stella Malucchi, Supakorn Kitsuwon, Arawat Ruangvuth

Dragons and Tigers Award FF Vancouver 2000

Kultowy i kempowy. Hybryda hybrydy. Niezwykły eksperyment... Filmowy debiut Wisita Sasanatienga rozgrał do czerwonoci publiczność festiwalu w Cannes, a reżyser od razu trafił do czołówki tajlandzkiej nowej fali. Zanim zajęł się filmem, kręcił telewizyjne reklamówki, napisał też scenariusz horroru *Nang Nak* (1999) w reżyserii innego nowofalowca Nonzee Nimibutra, który zainicjował nurt grozy w kinie tajskim, wcześniej prawie nieobecny.

Łzy Czarnego Tygrysa są zaskakującą stylizacją, z jednej strony na kino akcji, z drugiej – melodramat z lat 50. – 60. XX wieku. Film przywołuje na myśl liczne odwołania do historii kina, nazwiska gatunkowych rewolucjonistów, którzy zmodernizowali formułę upadającego westernu – Sergio Leone i Sama Peckinpaha, a także tajskiego pioniera kina Rattany Pestonji'ego. Sasanatieng wprowadza swoich aktorów w dekoracje studia filmowego, każe im grać w starym stylu, używając ekspresyjnej mimiki, podkolorowuje kadry, wprowadza elementy charakterystyczne dla początków kina dźwiękowego.

Opowiada historię chtëpaka z wioski, z której pochodzi gubernator prowincji. Dziecięce zauroczenie, jakiemu ulegają Dum i córka gubernatora Rumpoey, znajduje kontynuację w sekretnej miłości, gdy spotkają się po latach. Wyrzucony ze szkoły w mieście, Dum po powrocie w rodzinne strony, szukając zemsty za śmierć ojca, wpada w sam środek bandyckiego światka i staje się Czarnym Tygrysem. Wkrótce znajdzie się między młotem a kowadłem, w konflikcie miłości i lojalności wobec swojej bandy.

WISIT SASANATIENG

Urodzony w 1963 roku w Bangkoku. W drugiej połowie lat 80. zdobył dyplom w Silpakorn, jednej z najlepszych szkół artystycznych w Bangkoku. Wisit Sasanatieng zaczął karierę w znanej firmie The Film Factory, która produkowała twórcze, niekonwencjonalne filmy reklamowe. Kiedy Nonzee Nimibutra, jego kolega z czasów studenckich zdecydował się rozpocząć karierę filmowca, zaprosił Wisita do współpracy przy pisaniu scenariuszy. Sasanatieng stał się więc autorem scenariuszy dwóch najbardziej znanych filmów w historii tajskiej kinematografii – *Dang Bireley and the Young Ganster* oraz *Nang Nak*. Utalentowany scenarzysta zadebiutował jako reżyser w głośnym filmie *Tears of the Black Tiger*. Film przyniósł młodemu reżyserowi i scenarzyście nagrodę *Dragons & Tigers Award* dla najlepszego debiutu.

FILMOGRAFIA:

2009: Sawasdee Bangkok (nowela Sightseeing)
2006: The Unseeable
2004: Citizen Dog
2000: Tears of The Back Tiger

Muranów - 21.00, 24 X • Łódź, Kino Charlie - 6 XI • Katowice, Kino Światowid - 8 XI

Bambus, mój brat *dokument*

Polska 1955

60'

reżyseria: Helena Lemańska, Władysław Forbert

zdjęcia: Władysław Forbert

dźwięk: Bohdan Jankowski

wersja językowa: polska/wietnamska

główna nagroda MFF Karlowe Wary 1956

Film dokumentalny przedstawiający codzienne życie mieszkańców Wietnamu w międzywojennej rzeczywistości, zrealizowany po konflikcie zbrojnym z Francją, który wyzwolił kraj spod kolonialnej administracji francuskiej, a tuż przed wybuchem wojny z Ameryką.

HELENA LEMAŃSKA

Reżyserka, redaktorka naczelna Polskiej Kroniki Filmowej w latach 50., Władysław Forbert był jednym z jej głównych operatorów. Oboje wyemigrowali z Polski w wyniku wydarzeń marcowych 1968 roku.

FILMOGRAFIA:

1968: List z Polski
1966: Uwaga, uwaga, nadchodzi
1966: Dwa dni w Pekinie
1956: Listy z Wietnamu
1955: Bambus, mój brat

Muranów - 21.00, 27 X • Poznań, Kino Muza - 31 X • Łódź, Kino Charlie - 7 XI

Ong bak

Tajlandia 2003

105'

reżyseria: Prachya Pinkaew

scenariusz: Prachya Pinkaew, Panna Rittikrai

zdjęcia: Nattawut Kittikhun

muzyka: Richard Wells

wersja językowa: tajska

obsada: Tony Jaa, Petchtai Wongkamlao, Pumwaree Yodkamol, Suchao Pongwilai

Action Asia Award Festiwal Kina Azjatyckiego Deauville 2004, nagroda MFF Sitges 2003, MFF Bangkok 2003

Ong bak nawiązuje do widowiskowego kina akcji, które w Tajlandii od lat 40. XX wieku cieszyło się wielką popularnością. Należy do całej serii filmów z mistrzem tajskiego boks *muay thai* – Tonym Jaa. Styl *muay thai* wywodzi się z Tajlandii, gdzie został uznany za sport niemal narodowy. Kiedyś był silnie zrytualizowany, przesycony elementami religijnymi, do których należał m.in. taniec przed walką *waikhru* oraz rytualne metody treningowe. Cechami wyróżniającymi boks tajski na tle innych popularnych stylów jest użycie uderzeń tokciami i kolanami, dużą wagę przywiązuje też do kłinczu, walki w zwarciu.

Akcja **Ong bak** rozpoczyna się w spokojnej tajskiej wiosce, w której stoi czczony posąg Bezgłowego Buddy, nazywany Ong Bak. Jego głowę ukradł jeden z mieszkańców wioski, pogrążając Nong Pradu w smutku i żałobie. Ting, osierocony chłopiec, przygarnięty przez mnicha ze świątyni, po kryjomu studiuje starożytną sztukę walki. Jego wciąż doskonalone umiejętności stają się śmiertcioną bronią. Żechce odzyskać głowę Ong Bak, tropiąc jej złodzieja. Wyruszy do Bangkoku, by zażądać od niego

zwrotu świętej relikwii. Dzięki niezwykłej sprawności i znajomości tradycyjnej sztuki *muay thai*, będzie mógł stawić czoła wielu przeciwnikom.

PRACHYA PINKAEW

Urodził się w 1962 roku w tajlandzkiej prowincji Nakhon Ratchasima. Reżyser filmowy, producent i scenarzysta, prezes Stowarzyszenia Reżyserów Filmowych w Tajlandii. Z wykształcenia jest architektem. Od 1990 roku pracował w firmie reklamowej, kręcąc reklamówki i wideoklipy. Debiutował w 1992 roku filmem **The Magic Shoes**. Zarówno jako reżyser jak i producent – posiada własną firmę Baa-Ram-Ewe - specjalizuje się w kinie gatunkowym. Jego znakiem rozpoznawczym stały się widowiskowe filmy z udziałem mistrza tajskiego boks *muay thai* – Tony'ego Jaa. Pierwszy z nich **Ong bak** z 2003 roku stał się prawdziwą sensacją, najlepszą produkcją Tajlandii tego roku. Na fali sukcesu Pinkaew wyreżyserował kolejny film z rewelacyjnym Tonym - Tom-Yum-Goong, a następnie złożył reżyserię w ręce utalentowanego aktora i wyprodukował **Ong bak 2** (2007).

FILMOGRAFIA:

1992 The Magic Shoes
1995 Dark Side Romance
2003 Ong bak
2005 Tom-Yum-Goong
2008 Chocolate

Bangkok Dangerous

Tajlandia 2000

105'

reżyseria: Oxide Pang, Danny Pang

scenariusz: Oxide Pang, Danny Pang

zdjęcia: Decha Srimantra

muzyka: Orange Music

wersja językowa: tajska

obsada: Pawalit Mongkolpisit, Preamsinee Ratanasopha, Patharawarin Timkul, Pisek Intrakanchit

nagroda FIPRESCI MFF Toronto 2000

Bracia Pangowie, przedstawiciele nurtu gąnkowego w obrębie tzw. tajlandzkiej nowej fali, to wybitni specjaliści od filmowego montażu. Są twórcami wysokobudżetowego kina akcji, wzorowanego na filmach z Hongkongu, osadzonego w realiach współczesnej Tajlandii. Wielką popularność zyskali trylogią grozy *Okno*, zapoczątkowaną w 2002 roku. Ich debiut *Bangkok Dangerous* tak spodobał się amerykańskim producentom, że zaproponowali im nakręcenie amerykańskiej adaptacji fabuły z Nicolasmem Cage'em w roli głównej.

Bohaterem filmu jest głuchoniemy Kong, płatny zabójca, wykonujący zlecenia na ulicach Bangkoku. Do branży trafił dzięki Joe, który wypatrzył go na strzelnicy, wprowadził do zawodu i stał się jego jedynym przyjacielem. Niepozorny Kong w niczym jednak nie przypomina gangstera. Nie wzbudza podejrzeń pracującej w aptece Fon, z którą umawia się na randki, próbując przyszłe szczęście zbudować na kłamstwie. Kiedy była dziewczyna Joe – Aom zostanie brutalnie zgwałcona, przyjaciele, wymierzając sprawiedliwość, wpadną w wielkie tarapaty.

Wizualna strona *Bangkok Dangerous* jest majstersztykiem, a zarazem dziełem debiutującej ekipy. Wybór debiutantów do głównych ról dodaje fabule autentyczności, zdjęcia Dechy Srimantry, który został później stałym współpracownikiem braci, pokazuje żyjący nocą Bangkok, rozświetlony neonami i mroczny jednocześnie. Bracia Pangowie za pomocą różnych sztuczek formalnych tworzą efektowny, dynamiczny i romantyczny zarazem obraz tajlandzkiego półświatka.

DANNY PANG FAT I OXIDE PANG CHUN

Nazywani zwykle „braćmi Pangami”, bliźniacy urodzili się w Hongkongu w 1965 roku. Karierę filmową rozpoczęli w Tajlandii. Pierwszym filmem, który przyniósł sławę starszemu z braci – Oxide'owi, był sensoryjny eksperyment *Who is running*, kandydat Tajlandii do nagrody Oscara w 1998 roku. *Bangkok Dangerous* to pierwsze wspólne dzieło braci, nagrodzone FIPRESCI na MFF Toronto 2000. Szerszej publiczności bracia Pang znani są jako twórcy azjatyckich horrorów, głównie za sprawą *Oka*, filmu wyprodukowanego w Hongkongu, który stał się hitem kasowym i doczekał dwóch sekweli. Ciekawostką jest sposób, w jaki bracia współpracują na planie. Jednego dnia film kręci jeden z braci, drugi załatwia wtedy inne sprawy. Potem zamieniają się rolami.

FILMOGRAFIA – wspólne filmy braci Pang:

2009: *The Storm Warriors*
2008: *Bangkok Dangerous* (remake)
2007: *The Messengers*
2006: *Re-cycle*
2005: *The Eye 10*
2004: *The Eye 2*
2003: *Sung horn* (Omen)
2002: *The Eye*
1999: *Bangkok Dangerous*

KINO.LAB – 21.00, 25 X • Kraków, Kino Pod Baranami – 26 X

Poznań, Kino Muza – 28 X • Łódź, Kino Charlie – 4 XI • Katowice, Kino Światowid – 7 XI

Dryfując | Choi voi | Adrift

Wietnam 2009

110'

reżyseria: Bui Thac Chuyen

scenariusz: Phan Dang Di

zdjęcia: Dung Ly Thai

dźwięk: Franck Desmoulines, Roman Dymny, Arnaud Soulier

obsada: Do Thi Hai Yen, Linh Dan Pham, Johnny Tri Nguyen

wersja językowa: wietnamska

nagroda FIPRESCI MFF Wenecja 2009

Bui Thac Chuyen pochodzi z Hanoi, od początku lat 90. kręcił filmy krótkometrażowe i dokumentalne. Jego debiut *Życie w strachu* (2005) odważnie opowiadał o przemilczanym, powojennym okresie w historii komunistycznego Wietnamu. Jego drugi film - *Dryfując* dotyka kolejnego tabu.

Uwięzieni we współczesnym, przechodzącym transformację ustrojową i obyczajową Hanoi, bohaterowie mierzą się z problemem, jakim wciąż w konserwatywnym społeczeństwie wietnamskim jest kobiecy homoseksualizm. Rytuał małżeństwa jawi się nadal – szczególnie w odniesieniu do kobiety - jako jeden z najważniejszych rytuałów przejścia, niezbędny u progu dorosłego życia. Poślubieni Duyen i Hai nie znajdują jednak szczęścia. Wiecznie zmęczony Hai, który jest taksówkarzem, u boku młodej żony z niepokojem odkrywa, że jego libido tkwi w dziecięcym śnie. Małżeństwo nie zostanie skonsumowane. Rozczarowana Duyen więcej czasu niż z mężem spędza w towarzystwie przyjaciółki, zakochanej w niej pisarki Cam, która postara się rozbudzić zmysły dziewczyny, postępując w tym celu

mężczyzną. W roli amanta wystąpił tu jeden z najprzystojniejszych wietnamskich aktorów - Johnny Tri Nguyen, znany z „kopanych” filmów akcji, realizowanych przez jego brata Charlie’go.

Reżyser portretuje różne środowiska. Miejskie zakamarki, uliczny tłum, codzienną biedę zderza z elegancją życia młodych, niezależnych, nienasyconych mieszkańców Hanoi, niewinność - z mrocznym obliczem erotyki. *Dryfując* ma w sobie subtelność najlepszych filmów Tran Anh Hunga.

Biografia reżysera na stronie 9

Muranów - 18.00, 25 X • KINO.LAB - 21.00, 26 X • Kraków, Kino Pod Baranami - 27 X • Poznań, Kino Muza - 29 X • Katowice, Kino Światowid - 10 XI

Ploy

Tajlandia 2007

105'

reżyseria: Pen-ek Ratanaruang

scenariusz: Pen-ek Ratanaruang

zdjęcia: Charnkit Chamnivikaipong

muzyka: Hualampong Riddim, Koichi Shimizu

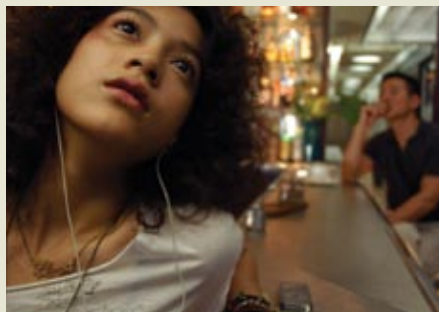
wersja językowa:
tajska/angielska

obsada: Apinya Sakuljaroensuk, Lalita Panyopas, Pornwut Sarasin, Ananda Everingham

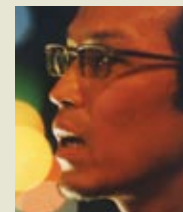
MFF Cannes, MFF Bangkok, MFF Toronto, MFF San Sebastian

Po przetomowych doświadczeniach współpracy w międzynarodowym zespole przy realizacji *Ostatniego życia* i *Invisible Waves* Pen-ek Ratanaruang w *Ploy* powraca „do siebie”, choć nie do końca. W jednej z głównych ról obsadził Lalitę Panyopas, która kilka lat wcześniej próbowała uciec z Bangkoku z walizką pełną pieniędzy w widowiskowej czarnej komedii **69**. Funkcję operatora powierzył swojemu stałemu współpracownikowi Charnkitowi Chamnivikaipongowi. Publiczność pierwszych trzech filmów Pen-eka wierzyła, że kolejnymi odrobił już swoją lekcję „sztuki filmowej” i wróci do popularnego kina. On jednak zaprzecza – powrót nie jest możliwy.

W *Ploy* reżyser powraca też do swojego ulubionego wątku zbrodni i winy, opowiada o małżeńskim kryzysie pary, która prowadzi restaurację w Stanach, a do Tajlandii przyjeżdża na pogrzeb krewnego. Katalizatorem zmian jest młoda dziewczyna, czekająca na swoją matkę w hotelowej kawiarni, przyprowadzona przez Wita do apartamentu, w którym się zatrzymali. Jego żona Dang zareaguje z wysiłkiem ukrywanym

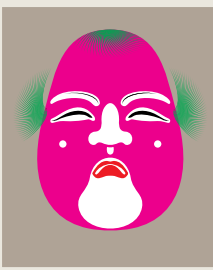
atakami zazdrości. Atmosfera z minuty na minutę gęstnieje. Daleko od zwykłej krzątaniny dnia codziennego, cierpiąc z powodu *jet lagu*, małżonkowie zmuszeni są skonfrontować swoje wizje życia z niewesołą rzeczywistością. Zrozpaczona Dang zostawi męża, by poznać mroczne oblicze miasta. Kontrapunktem dla trudnego napięcia małżeńskiej relacji są niezwykle zmysłowe sceny mitosne, rozgrywane się tuż za ścianą hotelowego pokoju.

Biografia reżysera na stronie 9

Muranów - 21.00, 25 X • Poznań, Kino Muza 7 XI • Katowice, Kino Światowid - 11 XI

3 Years, 1383 Days | Springs Comes Winter After *eksperymentalne wideo*

30'/4'30

reżyseria: Nguyen Trinh Thi

zdjęcia: Nguyen Trinh Thi

Wietnam 2008/2009

Dong co - na skraju płci/Love man, love woman *dokument*

52'

reżyseria: Nguyen Trinh Thi

zdjęcia: Nguyen Trinh Thi

Wietnam 2007

Eksperymentalne wideo, poświęcone rytuałom pogrzebowym w Wietnamie. **93 Years, 1383 Days** jest relacją z ceremonii *boc mo* - ponownego pochówku babki reżyserki, celebrowanego w cztery lata po jej śmierci. Zwyczaj ten kultywowany od wieków nazywany jest pośmiertną kąpielą, oczyszczeniem, zmianą ubrania. Kończy przejście człowieka od życia ku śmierci. Polega na ekshumacji, oddzieleniu kości od resztek ciała, rytualnym ich umyciu i ponownym pochówku. Odbyna się w ciemności, przed wschodem słońca. **Springs Comes Winter After** to materiał z pogrzebu stynnego w Wietnamie poety.

Świątynie popularnego w Wietnamie kultu Bogini Matki „Dao Mau” to jedne z nielicznych miejsc w Hanoi, skupiających środowisko homoseksualistów. W przeszłości *dong co* - tancerz, pół mężczyzna, pół kobieta, w którego wciela się duch, był traktowany z należnym mistycznej istocie szacunkiem. Dziś homoseksualizm, nieakceptowany przez większość miejskiej społeczności, uważany jest za chorobę. Podczas uroczystości w świetle świec, w zapachu kadzideł tradycyjnie ubrane medium, popijające alkohol i palące papierosy, przy wtórze pieśni wykonuje peten gracji, transowy taniec. Nie raz towarzyszy mu cięty humor. Rytuały „Dao Mau” pod-

kreślają płciową niejednoznaczność Bogini. Jej uwodząca, płynna natura dopasowuje się do sytuacji, zmienia, czaruje i zwodzi. Najpopularniejszy w mieście mistrz ceremonii Luu Ngoc Duc opowie o religii, przyjaciotach, romansach, będzie nieustannie rozmawiał przez telefon komórkowy, kreśląc mapę swojego życia w globalizującej się wietnamskiej rzeczywistości.

NGUYEN TRINH THI

Nguyen Trinh Thi jest niezależną reżyserką, obecnie mieszka i pracuje w Hanoi. Absolwentka dziennikarstwa na uniwersytecie w Iowa, uzyskała również dyplom na uniwersytecie w Kalifornii, zajmowała się stosunkami międzynarodowymi w Azji Południowo - Wschodniej. Ukończyła szkolenie z zakresu fotografii i filmu etnograficznego oraz mediów. Jest autorką kilku filmów dokumentalnych i eksperymentalnych, które były pokazywane na festiwalach filmowych oraz wystawach w USA, Europie, Chinach, Indonezji. Jest założycielką Forum niezależnych filmowców Hi-DEFF w Hanoi.

FILMOGRAFIA:

Rain, Poems, Toilet Paper, dokument, 70',
wideo (w realizacji)

2009 Spring Comes Winter After,
eksperymentalne wideo, 4'30

2008 93 Years, 1383 Days,
eksperymentalny dokument, 30', wideo

2007 Love Man Love Woman,
dokument, 52', wideo, color

Błękitny stoń 2 | Khan Kluay 2 | Blue Elephant 2 animacja

Tajlandia 2009

70'

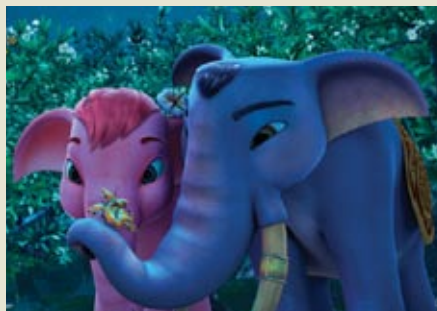
reżyseria: Thaweelap Sriwuthiwong

scenariusz:

wersja językowa: tajska/lektor

Nieustraszony Khan Kluay to stoń wielkiego tajskiego monarchy - króla Naresuana. Ukochana Khan Kluaya, słońca Shaba Kaew ukrywa fakt, że nosi małego potomka. Tymczasem Khan Kluay będzie zmuszony pokonać niezliczone przeszkody i wrogów, żeby udowodnić swoją odwagę i poświęcenie w obronie kraju. Jednak trudno mu będzie w tym samym czasie dowieść swojej głębokiej miłości do ukochanej.

Kolejna część przygód Khan Kluaya to świeża animacja z „królestwa uśmiechów”, której bohaterów – barwne stonie zobaczymy w roli niezwykłych wojowników, kochających przyjaciół, a nawet tancerzy.

Muranów - 11.00, 24 X • Poznań, Kino Muza 31 X • Katowice, Kino Światowid - 11 XI

Nimfa | Nang mai | Nymph

Tajlandia 2009

109'

reżyseria: Pen-ek Ratanaruang

scenariusz: Pen-ek Ratanaruang

zdjęcia: Charnkit Chamnivikaipong

muzyka: Koichi Shimizu

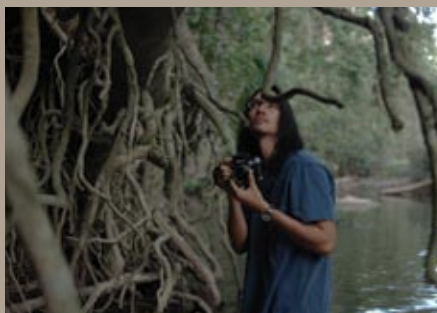
wersja językowa: tajska

obsada: Jayanama Nopachai, Porntip Papanai, Wanida Termthanaporn, Chamanun Wanwinwatsara

JMFF Cannes 2009, MFF Toronto 2009

Początek przypomina starą baśń - dawno temu w lesie młoda kobieta wpadła w sidła dwóch mężczyzn. Niedługo potem odnaleziono martwe ciała obu napastników, pływające w pobliskim strumieniu. Nikt nie wiedział, co się stało z kobietą, ani kto ocalił jej życie, ale silnie obecna w tajskiej kulturze wiara w niematerialny, wypełniony różnymi istotami świat, usuwa wątpliwości. Bohaterowie **Nimfy**, małżeństwo May i Nop żyją w martwym związku w scenerii chłodnej azjatyckiej metropolii. Nie robią nic, by uchronić swoją relację przed ostatecznym rozpadem. Są sobie obcy. Mężczyzna oddaje się pasji i pracy - fotografowaniu, kobieta miewa romanse. Kiedy Nop dostaje kolejne zlecenie - ma zrobić serię zdjęć dzikiej przyrody, jedzie do lasu, zabierając ze sobą żonę. W głębi dżungli trafia na stare drzewo, ulegając jego dziwnemu czarowi. U stóp drzewa o kobiecej duszy znajduje dawno zapomniane ciepło. Gdy powróci do obozowiska, wyda się całkiem odmieniony.

Film zachwyca zmysłowością i wyrafinowaną formą. Brak jasnej granicy pomiędzy realnością

wydarzeń, a ich wizualizacją, będącą udziałem bohaterów tworzy atmosferę tajemniczości. Gęsty, dziwny, pełen dźwięków las, realne miejsce dramatu jest tu metaforą. Wypełniony roślinami i duchami, faktycznie pokazuje to, co dzieje się między ludźmi. Ratanaruang opowiada o przeżywaniu straty, o sensie straty. O procesie, który naraża bohaterów na próby jak w baśni, które nie odwrócą nieuchronności losu, przez które jednak trzeba przejść, by proces się dopełnił.

Biografia reżysera na stronie 9

Muranów - 20.00, 22 X • 18.15, 23 X • Kraków, Kino Pod Baranami - 25 X • Poznań, Kino Muza - 30 X

Ostatnie życie we Wszechświecie

| Ruang rak noi nid mahasan | Last Life in the Universe

Tajlandia,
Japonia 2003

112'

reżyseria: Pen-ek Ratanaruang

scenariusz: Pen-ek Ratanaruang, Prabda Yoon

zdjęcia: Christopher Doyle

muzyka: Hualampong Riddim, Small Room

wersja językowa:
tajska/angielska

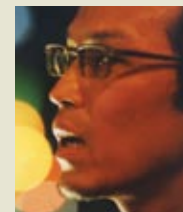
obsada: Asano Tadanobu, Sinitta Boonyasak, Laila Boonyasak, Takashi Miike

nagroda FIPRESCI MFF Bangkok 2004, Premio Controcorrente MFF Wenecja 2003

Przetłomem w twórczości Pen-eka Ratanaruanga było, zaaranżowane przez Woutera Barendrechta, zakochanego w Azji producenta Fortissimo Films, spotkanie z australijskim operatorem Christopherem Doylem oraz z japońskim aktorem Asano Tadanobu. Dotychczas do nich pisarz z Tajlandii, Prabda Yoon w roli współscenarzysty. Nastrojowa opowieść o parze samotnych mieszkańców Bangkoku: ściganym przez yakuzę Japończyku Kenjim i Tajce Noi otworzyła przed Pen-ekiem nowe drzwi, pokazała możliwość innego sposobu reżyserowania i myślenia o kinie.

Porzuciwszy chęć tworzenia klasycznej, narracyjnie prostej, spektakularnej historii, której motorem są odkrywane przed widzem kolejne meandrzy akcji, reżyser skupia się na tworzeniu atmosfery, na oddaniu emocji swoich bohaterów. Pomaga mu w tym charakterystyczny, ujawniający formę styl Doyle'a, melancholia, wpisana w literaturę Prabdy Yoon i minimalizm gry Tadanobu. Grany przez niego, introwertyczny Japończyk ma obsesję na punkcie porządku

i samobójstwa, życiem dziewczyny niepodzielnie rządzi chaos i nieodpowiednie znajomości. Spędziwszy razem kilka dni w jej domu, bohaterowie nawiązują trudną do zdefiniowania relację. Pen-ek odnalazł tu przyjemność raczej w budowaniu niejasności, niż w rozwiązywaniu zagadek, w pokazywaniu złożoności toczącego się realnie życia, na które nakłada się inna, wewnętrzna, emocjonalna rzeczywistość postaci.

Biografia reżysera na stronie 9

KINO.LAB - 18.00, 24 X • Muranów - 18:30, 27 X • Poznań, Kino Muza - 31 X • Łódź, Charlie - 8 XI

Światło stulecia | Sang sattawat | Syndromes and a Century

Tajlandia, Francja,
Austria 2006

105'

reżyseria: Apichatpong Weerasethakul

scenariusz: Apichatpong Weerasethakul

zdjęcia: Sayombhu Mukdeeprom

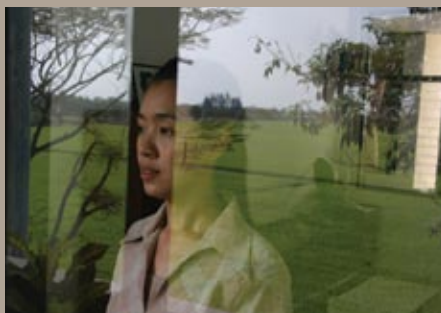
muzyka: Kantee Anantagant

wersja językowa: tajska

obsada: Nantarat Sawaddikul, Jaruchai Iamaram, Sophon Pukanok, Jenjira Pongpas

MFF Wenecja 2006, MFF Pusan 2006, MFF Rotterdam 2007

Dwie opowieści, dwa miasta, dwoje bohaterów, których nic ze sobą nie łączy oprócz przyszłości, o której nie mają pojęcia. To film poświęcony osobistej rodzinnej pamięci. Człotowy przedstawiciel tajlandzkiej nowej fali, artysta kina Apichatpong Weerasethakul przygląda się miejscu, w którym dorastał. Kiedy był dzieckiem, przez dwanaście lat mieszkał na terenie szpitali. Portretuje codzienne funkcjonowanie tajlandzkich placówek służby zdrowia. Dwie główne postaci filmu wzorowane są na rodzicach reżysera – z zawodu lekarzach – z czasów, gdy nie byli jeszcze w sobie zakochani. Apichatponga fascynuje przestrzeń. Krajobraz małego miasta i prowincjonalnego szpitala pokazuje poprzez doświadczenia kobiecości. Gdy akcję przeniesie w surrealistyczny świat azjatyckiej metropolii, skupi uwagę na życiu swojego ojca. W oryginalny sposób opowiada o wschodnim podejściu do osiągnięć zachodniej medycyny, o przenikaniu się światów i czerpaniu z przez wieki budowanego holistycznego podejścia do potrzeb i słabości ciała i duszy człowieka. Pokazuje, jak wielką rolę odgrywa tu obecność ludowych rytuałów, magii, snów, muzyki i duchowej strony rzeczy-

wistości. Mimo wątej linii fabularnej wiele mówi o Azji, także o samej Tajlandii - „królestwie uśmiechów”, którego świadomością niepodzielnie rządzi przedstawiany w setkach pomników monarcha. To bardzo azjatycki film, delikatny, wypetniony słonecznym światłem, zielenią, powolnym rytmem, który uzdrawia.

APICHPATPONG WEERASETHAKUL

Urodzony w 1970 w Bangkoku, wychował się w Khon Kaen w północno-wschodniej Tajlandii. Ukończył architekturę na tamtejszym uniwersytecie, a potem uzyskał dyplom magisterski z reżyserii w Stanach Zjednoczonych w School of the Art Institute of Chicago.

Apichatpong to niezależny reżyser filmowy, artysta, producent i promotor tajskiego eksperymentalnego i niezależnego kina. Rolę niezależnego filmowca wybrał już na początku swojej kariery we wczesnych latach 90. Obecnie jest uważany za jednego z najlepszych i najoryginalniejszych reżyserów w Tajlandii. W 2004 roku jego fabularny film *Tropical Malady* zdobył nagrodę jury na festiwalu filmowym w Cannes. Lecz Apichatpong cieszy się stawa nie tylko z powodu oryginalnych filmów fabularnych, ale też ciekawych filmów krótkometrażowych i projektów artystycznych, które są pokazywane w wielu galeriach sztuki na świecie.

FILMOGRAFIA:

2006: *Syndromes and a century* (Sang Sattawat)

2004: *Tropical malady* (Sud pralad)

2003: *The Adventure of Iron Pussy* (Huajai toranong)
(współreżyser)

2002: *Blissfully yours* (Sud sanaeha)

2000: *Mysterious objects at noon* (Dokfa nai meuman)
(dokument)

KINO.LAB - 21.00, 24 X • Kraków, Kino Pod Baranami - 26 X • Poznań, Kino Muza - 30 X

Sawasdee Bangkok

Tajlandia 2009

98'

reżyseria: Aditya Assarat, Kongdej Jaturanrasamee, Pen-Ek Ratanaruang, Wisit Sasanatieng

scenariusz: Aditya Assarat, Kongdej Jaturanrasamee, Pen-Ek Ratanaruang, Wisit Sasanatieng

zdjęcia: Chankit Chamnivikaipong, Naruepol Chokkanapitaks, Sayombhu Mukdeeprom, Ampornpol Yukol

dźwięk: Akaritchalerm Kalayanamitra

wersja językowa: tajska/angielska

obsada: Tanthai Prasertkul, Bongkot Kongmalai, Ananda Everingham, Louis Scott, Namo Thongkamnerd, Kalorin Neemayothin, Noppachai Chainam, Ploy Horwang

MFF Toronto 2009, MFF Bangkok 2009, MFF Pusan 2009

Porównywany do innych miejskich filmów nowelowych, takich jak choćby *Paris, je t'aime* czy *New York, I Love You*, *Sawasdee Bangkok* tym się od nich różni, że do wzięcia udziału w tym projekcie zostali zaproszeni tylko reżyserzy z Tajlandii, co pomogło stworzyć opartą na wieloletnich doświadczeniach, niemal intymną wizję miasta, należącą do artystów, żyjących w nim na co dzień.

Pierwsza nowela *Sightseeing* wyreżyserowana przez jednego z czołowych przedstawicieli tajlandzkiej nowej fali Wisita Sasanatienga, to opowieść w stylu realizmu magicznego. Jej bohaterka, niewidoma bezdomna dziewczyna, sprzedająca losy na loterię, marzy o zobaczeniu miasta, które skazuje ją na biedę i liczne niebezpieczeństwa. Na wymarzoną wycieczkę zabiera ją anioł. *Bangkok Blues* w reżyserii Adityi Assarata jest z kolei pełnym humoru spojrzeniem podwójnym. Dwóch kumpli, w tych rolach grający samych siebie: wielka gwiazda kina w Tajlandii Ananda Everingham i Louis

Scott, snują refleksje na temat tajskich kobiet i życia w Bangkoku i Nowym Jorku. Bohaterkami trzeciej noweli - *Pi Makham*, najbardziej ze wszystkich melancholijnej, w reżyserii Kongdeja Jaturanrasamee, są „tamaryszkowe duchy”, prostytutki z niestawnej okolicy Sanam Luang Park. I wreszcie ostatnia - *Silence* Pen-eka Ratanaruanga, to historia spotkania imprezowiczki w zepsutym samochodzie i bezdomnego, dziwnego mężczyzny w samym środku nocy.

ADITYA ASSARAT

Urodził się w 1972 roku w Bangkoku. Od 15 roku życia mieszkał w USA, tam studiował historię w Nowym Jorku i produkcją filmową na Uniwersytecie Południowej Kalifornii. Jego 15-minutowy film dyplomowy *Motorcycle* (2000) przeszedł jak burza przez międzynarodowe festiwale, zdobywając liczne nagrody w swojej kategorii. Podobnie jak kolejne krótkometrażówki: *Waiting* (2002), *Boy Genius* (2004), *The Sigh* (2005). W 2004 roku wziął udział w the Sundance Director's Lab, warsztacie dla obiecujących młodych reżyserów z całego świata. W 2005 współpracował z reżyserką Mirą Nair przy projekcie Rolex Mentor and Protege Arts Initiative. W 2006 roku założył firmę producencką Pop Pictures, która wyprodukowała jego pełnometrażowy debiut *Wonderful Town* (2007).

FILMOGRAFIA:

2010 High Society (w produkcji)
2009 Sawasdee Bangkok
2007 Wonderful Town

KONGDEJ JATURANRASMEE

Studiował film w King Mongkut Institute of Technology. Jest reżyserem kilku krótkometrażówek, debiutował w 2003 roku pełnym metrażem *Sayew*, pokazywanym na międzynarodowych festiwalach, nagrodzonym specjalnym wyróżnieniem na MFF Seattle. Jego drugi film *Cherm* (2005) otrzymał nagrodę za najlepszy scenariusz na Festiwalu Kina Azjatyckiego w Deauville. Kongdej Jaturanrasmee oprócz reżyserowania zajmuje się też pisanie scenariuszy, należy do najlepszych w swoim fachu. M.in. jest autorem scenariuszy do dwóch ostatnich filmów Nonzee Nimibutra - *Secret of the Butterfly* oraz *Just as Chao Praya River Flows*.

FILMOGRAFIA:

2010 Snow (w produkcji)
2009 Sawasdee Bangkok
2008 Handle me with care
2005 Midnight, my love (Cherm)
2003 Sayew

Biografia Wisita Sasanatienga na stronie 19

Biografia Pen-Ek Ratanaruanga na stronie 9

Klubowa inauguracja festiwalu zatytułowana na cześć jednego z przebojów filmowych festiwalu - **The Adventure of Iron Pussy** (opis na str. 18) - odbędzie się 23 października (piątek) w warszawskim klubie Saturator, ul. 11 Listopada 22. Jeśli ktoś był na jednym z organizowanych przez Arterię Sylwestrowych wietnamskich w Saturatorze, wie, że imprezy w klimacie Dalekiego Wschodu są jedyne w swoim rodzaju. Tym, którzy nie byli polecamy gorąco.

Bilety: w przedsprzedaży 10 zł, w dniu imprezy 15 zł

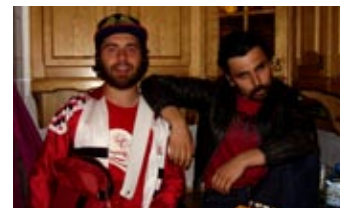
Wśród atrakcji wieczoru m.in.:

- Wodzirej MP3 Soundsystem – specjalny program muzyków z formacji Dick4Dick pt. Dicks4Asia Live Show
- DJ Ciszca penetruje Azję: reggae z Tajlandii, electro z Wietnamu, punk rock z Japonii
- słynny finał Mistrzostw Azji Południo-Wschodniej w Piłce Nożnej: mecz Wietnam - Tajlandia z komentarzem na żywo Nama Le Tuan!
- azjatyckie krótkie formy filmowe, teledyski, animacje
- warsztaty palenia wietnamskiej fajki wodnej
- karaoke

O Wodzirej MP3 Soundsystem:

To imprezowy projekt dwóch szotmenów z superformacji Dick4Dick: M.Bunio S. Hitmaker'a i Goodboy Chris'a.

Wodzireje ze swobodą mieszają nieprzystające do siebie gatunki muzyczne (disco, elektro, disco-punk, country, indie-pop i inne), okraszając je bezwstydnie wokalizami dogrywkami instrumentalnymi. Otwarcie kąpią z tradycyjnego podejścia do dj'ki - nie interesuje ich klejenie bitów i gatunkowe przywiązanie. Chętnie eksploatują znane

hity. Dogodzą wszystkim, choć nie są koniunkturalni - rzadko można usłyszeć w setach taką dawkę progresywnej muzyki. Bardzo ładnie tańczą i lubią się publicznie przebierać. Chętnie pomagają sobie akustyczną gitarą lub tamburynem. Twierdzą, że są najlepsi.

in a city

***in a city* to utrwalone na fotografiach, filmach i w tekstach opowieści o codziennym życiu mieszkańców stolicy Wietnamu - Hanoi, oglądanym z jej wnętrza.**

W ramach festiwalu filmowego *Kino w pięciu smakach* zaprezentujemy niezwyklej projekt *in a city*, zrealizowany przez oddział British Council w Hanoi. W wybranych kinach przed festiwalowymi projekcjami będą wyświetlane krótkie filmy wideo, opowiadające o współczesnym Hanoi.

22 października odbędzie się wernisaż dwóch wystaw w Fotoplastikonie. Zwiedzający galerię będą mogli zobaczyć filmiki zrealizowane w Hanoi, które powstały w ramach projektu *in a city*, a jednocześnie oglądając unikalne, trójwymiarowe zdjęcia z wyprawy m.in. do Wietnamu, w jaką wyruszyli polscy podróżnicy w latach 50.

W listopadzie 2008 roku oddział British Council w Hanoi do wzięcia udziału w projekcie *in a city* zaprosił dwójkę fotografów brytyjskich, a z Wietnamu - czterech fotografów i sześciu autorów tekstów. Zainspirowany książką *Dubliners* Jamesa Joyce'a, projekt miał zdać relację z codziennego życia zwykłych mieszkańców Hanoi. Przez trzy miesiące fotografowie i autorzy pracowali w parach, tworząc sześć zespołów. Każdy zespół wybrał określony obszar miasta: spokojny plac w centrum, Akademię Sztuk Pięknych, Miejski Cyrk czy osiedle dla emerytowanych, wysokich urzędników państwowych. Artyści poznali ludzi, których życie w jakiś sposób łączyło się z tym miejscem i opowiadają nam ich historie.

W rezultacie powstało ponad 20 krótkich opowieści przedstawionych także na zdjęciach, którym dodatkowo towarzyszą nagrane w tych miejscach odgłosy miasta.

W maju tego roku wystawa *in a city* została otwarta w Hanoi. Powstał elektroniczny album ze skróconą wersją opowiadań oraz filmów wideo. Cenzura uniemożliwiła wydanie na czas albumu, który zawierałby pełne teksty. Ostatecznie w wydanej książce wycięto część tekstów, dotyczących emerytowanych urzędników państwowych.

in a city jest częścią *Inclusive Cities*, dwuletniego projektu realizowanego przez oddziały British Council, który oddaje głos społecznościom miast Wschodniej Azji, Chin i Wielkiej Brytanii poprzez sztukę performace, warsztaty oraz wspólne projekty.

Wietnam w Fotoplastikonie

22 października 2009, godz. 11:00 – otwarcie wystawy, konferencja prasowa

Wystawa *Wyprawa do Wietnamu* pozwala prze-
nieść się w czasie i przestrzeni. 48 trójwymia-
rowych fotografii pokazuje życie codzienne w Wiet-
namie ponad 50 lat temu, ulice miast, małe wsie,
twarze mieszkańców jak i prace naukowe prowa-
dzone przez polskich naukowców. Zdjęcia mają
kilkadziesiąt lat, ale po konserwacji włożone w
okulary stuletniej maszyny sprawiają niesamowite
wrażenie. Wyprawa z której pochodzą zdjęcia zos-
tała zorganizowana w roku 1957, w ramach między-
narodowego Roku Geofizycznego, jej celem były
badania geograficzne i geofizyczne. Fotografie
zostały wykonane aparatem stereoskopowym
przez jednego z najbardziej znanych polskich
himalaistów - Andrzeja Zawadę, jednocześnie inży-
niera sejsmologa, członka wyprawy, który zdobył
wtedy najwyższy szczyt Indochin Phan Si Păng.

Fotoplastikon Warszawski

Al. Jerozolimskie 51 (oficyna)
22 października-25 listopada
Czynne codziennie (oprócz wtorków)
10.00-18.00 • wstęp 1 zł

Muzeum Powstania Warszawskiego

Instytut Stefana Starzyńskiego
ul. Grzybowska 79, 00-844 Warszawa
tel. [22] 539 79 55, fax [22] 539 79 35
mobile: 0 693 912 737

www.fotoplastikonwarszawski.pl

Jakub Nguyen Duc: „Ta bién”

kawiarnia Kina Muranów, czynna od 20.X do 10.XI.

Spośród wielu smaków, które oferuje nam festiwal, wystawa Jakuba Nguyen Duca „Ta bién” reprezentuje raczej smak gorzki. Już pod koniec tego roku zniknie oficjalnie i definitywnie Stadion X-lecia i Jarmark Europa. A wraz z nim stynne Viet City. Stynne? Tak. Miejsce codziennej pracy być może nawet kilkunastu tysięcy Wietnamczyków, którzy otarli się o nie w ciągu lat. A ostatnio modny punkt spotkań warszawskiej młodej inteligencji. Odbywały się tam rozliczne projekty artystyczne. No, i kto nie jadł zupki na stadionie? Modelki i modele, aktorki i aktorzy, prezenterki i prezenterzy telewizyjni, skacowani bywalcy salonów i saloników... Im bliżej zamknięcia tego wietnamskiego zakątka, tym większe rzesze Polaków próbują dotknąć fenomenu niezwykłej enklawy w centrum stolicy. Posmakować. Poczuci. Zobaczyć. I po chwili... zapomnieć o niedzielnej snobistycznej rozrywce. Autor zdjęć, wychowany w Polsce pół-Wietnamczyk, także jest miejskim turystą. Takim jednak, który doskonale wie, co zamknięcie „stadionu” będzie oznaczało dla tysięcy osób na co dzień tam pracujących oraz dla ich rodzin - tych w Polsce i tych w Wietnamie.

Jakub Nguyen Duc podróżuje po stadionie dokładnie w ten sam sposób, co jego polscy rówieśnicy. Z dystansem badacza. Z powierzchownym spojrzeniem poszukiwacza egzotyki. Zdjęcia zostały zrobione w dwóch cyklach, pochodzą z 2007 i 2009 roku. Już pierwszy cykl powstał z myślą o zarejestrowaniu stadionowego życia przed likwidacją targowiska. Drugi ten problem akcentuje znacznie mocniej. Pierwszy wydaje się konwencjonalny - może nadmiernie estetyzując. Drugi zaskakuje jednym szczegółem - do Jakuba wszy-

scy się uśmiechają. Jakubowi pozwalają się fotografować z bliska. Autor zdjęć ma nad innymi okumentalistami, którzy przyglądali się mniejszości wietnamskiej, znaczącą przewagę: zna język. Jego sesje to głównie godzinami toczące się rozmowy. O tym, jak żyje się Wietnamczykom teraz. I co będzie z nimi dalej: po likwidacji wspólnego miejsca pracy. Stąd tytuł wystawy: „Ta bién”... Jakub rozumie tę odpowiedź. A my - czy wiemy, co będzie dla nas wkrótce znaczyła?

Jakub „Tatakuba” Nguyen Duc - syn Trunga, wnuk Ngoana i Mariana, prawnuk Thiena i Stanistawa. Darzy miłością film, fotografię i grafikę. Niesoszący kulturoznawca i pedagog UW, twórco marnujący czas na planach filmowych. Autor zdjęć filmowych i od niedawna nieoljalny asystent kilku reżyserów naraz. Do fotografii wraca, jak tylko sobie o niej przypomni. Zdecydowany zwolennik mądrego kompromisu między treścią a formą. Ostatnio marzy o pewnym droгим obiektywie i ukończeniu książki o legendach miejskich.

Azjatyckie Targi Podróży

Foyer kina Muranów - ul. Generała Andersa 1

niedziela, 25. X , godz. 14:30 – 18:30

W niedzielę 25 października w foyer kina Muranów zaprezentują się firmy podróżnicze, które organizują niestandardowe i alternatywne wyprawy do krajów Azji Południowo – Wschodniej. W targach udział wezmą: Arsoba Travel, Asia Travel, MK Tramping, Klub Obieżyświat, Aslema Tours.

Wszyscy ci, w których mieszka niespokojny duch wędrowca i odkrywcy, którzy nie tylko cenią największe atrakcje podróżnicze i skarby kultury, ale z równie intensywną pasją zapuszczają się w odludne zakątki, znajdą dla siebie odpowiednią propozycję. W czasie targów będzie można zapoznać się z „dorobkiem” firm jak i aktualnymi ofertami dotyczącymi Azji Południowo - Wschodniej, trasami, cennikiem. Doświadczeni podróżnicy podzielą się także uwagami dotyczącymi przygotowań do podróży, transportu, sprzętu, a także udzielą dobrych rad na wyprawę, jakich na próżno szukać w przewodnikach.

Arsoba Travel www.arsobatravel.pl

Wyjątkowy serwis podróżniczy, który powstał jako konsekwencja wielu lat fascynacji podróżami, wyprawami, odmiennymi kulturami, ludźmi i przyrodą Wschodu, organizuje wyprawy głównie do Rosji i krajów w calej Azji.

MK Tramping www.mktramping.pl

Doświadczony organizator wypraw turystycznych do najdalszych i najciekawszych regionów świata. Firma skutecznie realizuje hasło „wielka przygoda w małych grupach” od 1995 roku. Specjalizuje się w czterech rodzajach wyjazdów: wyprawach przygodowych o charakterze trampingowym - adventure, wyprawach egzotycznych - travellers, ekstremalnych - survival, family - czyli zwiedzanie świata z rodziną i przyjaciółmi.

Asia Travel www.asiatravel.pl

Firma powstała w roku 2000 jako biuro wyspecjalizowane w sprzedaży biletów lotniczych na liniach azjatyckich. Głównymi klientami biura są turyści poszukujący optymalnie korzystnych połączeń na trudnych i nietypowych trasach. Firma zajmuje się też formalnościami wizowymi i ubezpieczeniami.

Klub Obieżyświat www.klubobiezywiat.pl

Od 9 lat Klub organizuje podróże trampingowe po świecie. Specjalność Obieżyświata to wyprawy do Azji i obu Ameryk. Uczestnikami wyjazdów są osoby lubiące przygody, zainteresowane rzetelną wiedzą o świecie. Klub prowadzi także działalność kulturalną i edukacyjną, m.in. organizuje cykliczne spotkania w Muzeum Azji i Pacyfiku w Warszawie oraz w Klubie pod Jaszczurami w Krakowie.

Aslema Tours www.aslematours.pl

Wędrowki przez pustynie, wyprawy w wybrane przez podróżników miejsca, które potrafią oczarować, egzotyczne festiwale i święta, wakacje z pasją czyli warsztaty w nietypowej scenerii - to tylko niektóre propozycje z różnorodnej oferty biura. Ciekawe, zaskakujące pomysły na spędzenie czasu w odległym zakątku świata to jego specyfika.

Za siedmioma górami, za siedmioma rzekami i siedzioma dolinami, w sąsiedztwie dzikich terenów Międzyodrza leży miasteczko o nazwie Gryfino. Odbywa się tam duża, dziesięciodniowa impreza podróżnicza, poświęcona ludziom, którzy odnajdują swoją podróżniczą i życiową „tropę” z dala od utartych szlaków. Do Gryfina przyjeżdżają ludzie dla których podróżowanie jest niekończącą się „odyseją”, nierzadko prowadzącą do przekraczania mentalnych i fizycznych granic. Festiwal jest miejscem gdzie przecinają się szlaki alpinistów, nurków, autostopowiczów, ale i etnologów, reportażyistów, regionalistów czy historyków.

Głównymi punktami programu na Włóczykiju są spotkania z podróżnikami połączone z pokazami filmów, slajdów oraz fotografii, przeglądy profesjonalnych długometrażowych filmów z odległych i egzotycznych zakątków świata, ale i również degustacje potraw „kuchni świata”, koncerty alternatywnych zespołów, wystawy, warsztaty, bale, gry i zabawy, oraz ekstremalne i nietypowe rajdy na orientację. Włóczykij daje także możliwości wędrowania po mało znanych obszarach Polski Zachodniej.

Gryfiński festiwal ma wielu przyjaciół. Są nimi bez wątpienia organizatorzy festiwalu Kino w Pięciu Smakach. Nie mogło więc być inaczej. Włóczykij wyruszył z Gryfina, aby wraz z przyjaciółmi ze stolicy świętować ich wspianą imprezę, a przy okazji przekazać niewielki ładunek swojej energii.

Przemek Lewandowski, spiritus movens festiwalu Włóczykij

sobota, 24.X, godz. 15:30

Arkadiusz „Arun” Milcarz, Paweł Ferdek

Indonezja a nawet Papua Nowa Gwinea

W Jakarcie miało być piętnaście milionów ludzi, a było dwadzieścia.

Miało być dużo ryb - były tylko jedno, zębate Lele.

Miały być chętne dziewczyny - były, ale w kaskach na głowach.

Miała być wyspa na jeziorze w papuańskiej dżungli - była, ale niewidzialna.

Miało być stońce, a przeważnie był deszcz.

Miało być zdrowie, a była malaria.

Niczego już człowiek nie może być pewny na tym świecie.

(Arkadiusz „Arun” Milcarz & Paweł Ferdek)

Arkadiusz „Arun” Milcarz - podróżnik, artysta, poeta. W 1998 roku zorganizował trzymiesięczną wyprawę do ekwadorskiej dżungli, gdzie przyglądał się życiu indiańskich plemion Kofan, Siona i Hua-rani. Rozgłos przyniosła mu samotna wyprawa Afryka Maraton, za którą w 2005 r. otrzymał statuetkę Kolosa w kategorii „Podróże”. Celem ekspedycji było samotne przebycie kontynentu afrykańskiego z południa na północ, najmniej popularnymi szlakami, z wykorzystaniem minimum środków pieniężnych. Ostatnio pisze scenariusze filmowe, żywo wspomina dziadka pszczelarza i jego trzydzieści uli. Jeśli chodzi perkusję, preferuje zestaw Sonora.

sobota, 24.X, godz. 17:00
Jerzy Arsoba

Barwy i twarze Laosu 2007 – 2008

Fotografie, które zaprezentuję, to owoc dwóch podróży do Laosu. Zauroczony laoskimi kolorami i klimatami, zapraszam do poetyckiej wędrówki, poprzez feerię barw i portretów mieszkańców.

brązowy... jak wioski z domami na palach i zardzewiałe niewybuchy
zielony... jak pola ryżowe i liście bananowców
żółty... jak słońce wysoko, prawie w zenicie i koktajle z egzotycznych owoców
czerwony... jak ostre papryczki i komunistyczna flaga

niebieski... jak woda w sadzawkach pod wodospadami i bezmiar nieba nad głową
złoty... jak posągi Buddy i głowy smoków
pomarańczowy... jak szaty mnichów, codziennie o 5 rano wydeptujących uliczki, by otrzymać ryż od wiernych, oczekujących ich przed swoimi domami
portrety Laotańczyków... uśmiechniętych, wyluzowanych, biednych lecz szczęśliwych
LAOS... można tu zostać wiele miesięcy, niespiesznie rozsmakowując się w urokliwym wewnątrzazjatyckim życiu, poddając się leniwemu prądowi długiego dnia. Nikt tu nie trąbi na ulicach, nikt na nikogo nie krzyczy, za to uśmiech króluje na twarzach i czyni cuda.

Jerzy Arsoba – podróżnik, fotograf, operator kamery, organizator turystyki trampingowej. Od lat 80. podróżuje, indywidualnie oraz organizując i przeprowadzając eskapady i trasy poznawcze wszelkimi dostępnymi środkami transportu. Najpierw przemierzył większość rejonów i gór Polski, następnie kontynent europejski. Od 2003 roku podróżuje po dalekowschodniej Azji, zbierając doświadczenia i materiał fotograficzny. Przygotowuje trasy wypraw trampingowych, na które potem zaprasza innych ludzi ciekawych świata.

niedziela 25.X, godz. 15:00

Sebastian Durbacz

Wietnam tam i z powrotem

W 2004 roku przejechałem przez cały Wietnam, od gorącego i tętniącego egzotyczną atmosferą południa z fascynującym miastem Sajgon, w którym co krok napotkać można ślady kolonialnej przeszłości aż po daleką i chłodną północ, znacznie bardziej konserwatywną i szorstką w codziennym kontakcie. Niestety w opinii publicznej Wietnam nadal kojarzony jest stereotypowo, z wojną i konfliktem zbrojnym, jaki miał miejsce na półwyspie Potudniowochińskim w latach 50, 60 i 70 ubiegłego wieku. A stało się tak za sprawą amerykańskiej propagandy i popularnych filmów wojennych, które jednostronnie ukazywały historię, koncentrując się na heroicznej postawie białych lub czarnych chtonpców, walczących w imię „stuszej” sprawy - Wietnamczyków sprowadzając jedynie do roli prymitywnych przeciwników, biegnących na oślep do przodu i wymachujących AK-47, by na koniec dać się zabić w ilościach hurtowych. Trudno było przyjąć taką interpretację rzeczywistości, tak samo jak ciężko było uwierzyć w westerny, gdzie dobrzy kowboje nosili białe kapelusze, źli - czarne a Indianie zawsze dostawali po tytku. Dlatego postanowiłem pojechać do Wietnamu i na własne oczy przekonać się, jak to wszystko wygląda.

Na slajdach i w opowieściach z podróży po Wietnamie spróbuję pokazać, jak piękny i malowniczy jest to kraj, jak ciekawi żyją w nim ludzie i co fascynującego można zobaczyć przemierzając ponad 2 tysiące kilometrów wzdłuż wybrzeża Morza Południowochińskiego.

Sebastian Durbacz - niezależny fotograf, reporter i reżyser filmowy. Pracował w telewizji, studiach filmowych i produkcyjnych. W 2001 r. jako asystent Ewy Borzęckiej uczestniczył w pracach nad jej filmem pt. *Pekin - Złota 83*. W 2003 roku zrealizował swój pierwszy film krótkometrażowy pt. *Dół*, który wygrał kilka festiwali krajowych i zdobył wiele nagród. Współzałożyciel grupy filmowej Setoro. Współscenarzysta serialu obyczajowego pt. *Jutro będzie lepiej*. Obecnie pracuje nad dwoma nowymi projektami filmowymi, przygotowuje się do debiutu fabularnego.

niedziela 25.X, godz. 16:30

Andrzej Muszyński

W poszukiwaniu sprzeczności. Tajlandia, Kambodża

Fotograficzna i filmowa opowieść o reporterskim wyjeździe do Kambodży i Tajlandii. Zabiorę was do żeńskiego Tarzana, khmerskiej dziewczynki, która przez 19 lat żyła w dżunglii ze zwierzętami, opowiem o khmerskich duchach, minach i niewybuchach, miastach grzechu i pajaków oraz o zjawisku tajskich *ladyboys*, transwestytach z najbardziej znaną/nym Nong Toom, chtonpcu który został kobietą, mistrzem boks tajskiego i gwiazdą filmową.

Andrzej Muszyński w 2006 roku jako pierwszy Polak dotarł do serca Gór Kardamonowych w Kambodży, odciętych od świata przez dzieściolecia z racji obecności na przedpolach partyzantów Czerwonych Khmerów. Wtedy jako jeden z pierwszych białych eksplorował rejon szlaku Ho Chi Minha w Górach Annamskich. Opowie i pokaże, jak wygląda najbardziej zombardowany skrawek tej planety.

SUNANTA

Thai Restaurant

Ju od ponad trzech lat restauracja Sunanta oferuje swoim gościom doskonałe tajskie dania przyrządzane przez kucharzy rodem z Bangkoku. To właśnie oryginalność smaków dań zapewniła Sunancie renomę i tak dużą popularność. Odwiedzając nasz lokal mogą być Państwo pewni, że dania w pełni oddadzą oryginalny smak Tajlandii.

W restauracji panuje kameralny, ciepły nastrój. Wnętrze sali ozdobione jest azjatyckimi akcentami. Przeszklona kuchnia pozwala gościom na obserwację kucharzy podczas gotowania. Pozytywny, niezobowiązujący klimat lokalu z chilloutową muzyką w tle sprzyja zarówno biznesowym lunchom, jak i romantycznym kolacjom we dwoje.

Sz szczególnie polecamy pyszne zupki z mleczkiem kokosowym i trawą cytrynową, typowe dla Tajlandii dania w zielonym i czerwonym curry wyśmienite pierożki na parze z kurczakiem i krewetkami czy ostrą sałatkę z wołowiną.

Serdecznie zapraszamy wszystkich poszukiwaczy raz już spróbowanych smaków podczas pobytu w Tajlandii jak i tych, którzy chcą skosztować nowych, egzotycznych potraw nie wyjeżdżając z Warszawy!

Nasz adres: ul. Krucza 16/22, 00-526 Warszawa
Tel (022) 434 22 16 www.sunanta.pl

Aksesoria do Bramek

- karty pcv
- identyfikatory
- legitymacje
- bankowe
- lojalnościowe
- zadrappki
- zbliżeniowe
- chipowe stykowe
- magnetyczne
- z kodem kreskowym
- drukarki do kart
- bramki obrotowe

**Importer
Bramek Obrotowych**

**polski
producent
kart
plastikowych**

CartPoland

www.cartpoland.pl

05-300 Mińsk Mazowiecki ul. Świętokrzyska 5
T. 025 758 76 43, T 025 758 57 14
F. 025 786 95 28 M. 606 773276
e-mail: biuro@cartpoland.pl
www.cartpoland.pl

film
maga
zine

www.benshimag.com

Senshi

Magazyn
filmowy
onLine

kliknij
myszkę

wejdź
kliknij
pobierz
przeCzytaj

ADK&

Pięć smaków

www.piecsmakow.pl

GO DRUGA NIEDZIELA
KLUB SATURATOR
START 17.00

SCHIZ MA

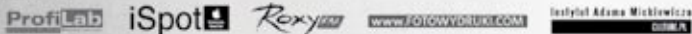
SZTUKA POLSKA LAT 90.

Wystawa czynna w dniach: 10.10–15.11.2009
Od wtorku do niedzieli w godzinach 12–19, w piątki do 21

Kurator: Adam Mazur
Współpraca: Aleksandra Berłożeczka, Aleksandra Jach, Dominik Kuryłek

Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski
ul. Jazdów 2, 00-467 Warszawa
www.csw.art.pl

PARTNERZY:

PUBLISZCZELNIKI:

seminaria wielokulturowe

Fundacja Sztuki Arteria od pięciu lat aktywnie angażuje się w działania na rzecz społeczności wietnamskiej mieszkającej w Polsce. Projekty takie, jak „Podróż do Azji” czy „Wiet Nam Gra”, wykorzystując kreatywne techniki animacji, wyznaczyły nowe standardy pracy społecznej na pograniczu kultur.

Od września 2009, przy współpracy z Biurem Edukacji i wsparciu Funduszu Inicjatyw Obywatelskich, rozpoczęliśmy cykl comiesięcznych spotkań z wielokulturowością — Seminarium Wielokulturowe. Mają one na celu rozwijanie umiejętności dostrzegania odmienności oraz zdolności do efektywnego działania na styku kultur. Poza tematyką związaną z odmiennością kulturową, w programie seminariów znalazły się również prezentacje politycznych strategii akulturacyjnych wobec migrantów w krajach takich jak Francja, Wielka Brytania i Australia. Perspektywa ta ma umożliwić refleksję zarówno nad samym procesem akulturacji migrantów, jak również nad tym, jakim wyzwaniem dla społeczeństwa przyjmującego jest to zjawisko.

Więcej informacji: piecsmakow.pl/seminaria

smaki na palczkach

www.sapaya.pl

restauracjasapaya@gmail.com

Restauracje Sapaya

ul. Madalińskiego 38/40

tel. 022 6469215

mobile. 0796 777 360

ul. Jana Pawła II 52/54

tel. 022 6350183

mobile. 0796 777 361

ul. Roentgena 3

tel. 022 6484880

mobile. 0796 777 362

NOWA RESTAURACJA

TAJSKO - INDONEZYJSKO - JAPONSKA

UL. OGRODOWA 58
(ROG TOWAROWEJ I SOLIDARNOSCI)

022 520 2222
WWW.TOBAYA.PL

Organizatorzy

Fundacja Sztuki Arteria:

Jakub Królikowski
Nguyen Quoc Thanh
Dam Van Anh
Katarzyna Gan
Emilia Skiba
Elżbieta Świętek

Nam Le Tuan
Wiktoria Polońska
Martin Wenzel
Ricardo Zarco

Promocja i PR

Katarzyna Szacińska

Zarząd Fundacji Arteria

Michał Sieczkowski

Wystawa fotografii

Monika Weychert
Jakub Nguyen Duc

Festiwal Włóczykij

Przemek Lewandowski

Kino Muranów

Adam Trzopek
Iza Wierzbička

KINO.LAB

Urszula Śniegowska
Emilia Skiba

Kina w Polsce

Poznań, Kino Muza - Anna Litewka
Łódź, Kino Charlie - Piotr Kardas
Katowice, Kino Światowid - Adam Pazera
Kraków, Kino Pod Baranami - Marynia Gierat

Tłumaczenia

Małgorzata Olszewska
Julia Potocka
Patrycja Żukowska
Bartłomiej Żukowski
Hue Nhung Nguyen

zdjęcia

Jacek Wajszczak

Katalog, opisy filmów

Agnieszka Szefel

Spot

Przemysław Ostaszewski

Projekty graficzne

Karolina Płuska
Małgorzata Gurowska
Przemysław Ostaszewski

Partnerzy

Kino Muranów, KINO.LAB
Muzeum Azji i Pacyfiku
Biuro Kultury M. St. Warszawy
Sieć Kin Studyjnych i Lokalnych
Stowarzyszenie Filmowców Polskich
Saturator
Filmaster
Samantha Joe Group
Fotoplastikon Warszawski
Fundusz Inicjatyw Obywatelskich
Ambasada Królestwa Tajlandii w Polsce

Wolontariusze

Agnieszka Bielecka, Thanh Binh Le, Gabriela Borowiec, Beata Borowska, Katarzyna Chrzanowska, Paulina Jaroszewicz, Anna Kotudzka - Stobbe, Monika Łagowska, Maria Małaczek, Paweł Matusz, Magda Molenda, Paweł Pustelnik, Joanna Uścińska, Sylwia Sieczkowska, Aleksandra Szulencka, Kasia Wójcik, Ela Wtulich, Dominika Zaorska

Podziękowania

To przedsięwzięcie nie powstałoby bez zaangażowania, inspiracji i wsparcia wielu osób. Szczególnie pragniemy podziękować:

Małgorzacie Winter, Dorocie Podlaskiej, Krystianowi Mackiewiczowi, Piotrowi Kletowskiemu, Wiktorowi Sybilskiemu, Adamowi Trzopkowi, Izcie Wierzbičkij, Joannie Wasilewskiej, Tomaszowi Madejowi, Mariuszowi Wojasowi, Tomaszowi i Katarzynie Malińskiej, Panu Romanowi Gutkowi, Panu Tomaszowi Rączkowi, Pani Vannaporn Ketudat, Pani Avanda Amatavivat, Panu Chanthapat Panjamanond, Panu Russ Jalichandra

Saturatorowi i jego właścicielom: Marcinowi Brzózce, Anecie Biberstein, Mikotajowi Starowieyskiemu i Tomkowi Walewskiemu.

Ponadto podziękowania dla „stadionowej ekipy” za dobrą energię i uczestnikom ADKF-ów za twórczą atmosferę.

PARTNERZY

Urząd Miasta
Stołecznego
Warszawy

KINA FESTIWALU

CSW Zamek Ujazdowski, ul. Jazdów 2

SPONSORZY

PARTNERZY

Zrealizowano przy wsparciu PISF.

tvn warszawa

ISBN 978-83-928388-4-5

© Fundacja Sztuki Arteria 2009

redakcja: Agnieszka Szeffel i Jakub Królikowski

skład: Karolina Płuska

druk: Murugumbel, Warszawa